

džuboks

BROJ 9

BEograd • GOD. II
3. JANUAR 1967.

CENA 1.50 N. D.

magazin

NAJPOPULARNIJI 1966. SU:

DOMAĆE
GRUPE:

»ROBOTI« I »KAMELEONI«

INOSTRANE
GRUPE:

»BEATLES« I »ROLLING STONES«

DOMAĆI
SOLISTI:

TEREZA KESOVIIJA I ARSEN DEDIĆ

INOSTRANI
SOLISTI:

DASTY SPRINGFIELD I ADAMO

ANSAMBL
»ROBOTI«

ADAMO

**SPECIJALNI
DODATAK
„FILMSKOG
SVETA“**

IZDAJE NIP „DUGA“, BEOGRAD — VLAJKOVIĆEVA 8, TEL.: 335-961. ŽIRO RAČUN KOD BANKE BROJ 601-1-1692. GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK Dr SAVA POPOVIĆ, STAMPA „NOVA MAKEDONIJA“ — SKOPJE, KORICE BGZ — BEOGRAD.
■ PRETPLATA, ZA ZEMLJU: GODIŠNJA 18. N. DIN.: 1800 STARIH DINARA; POLU-GODIŠNJA 9 N. DIN. TJ. 900 STARIH DINARA; TROMESEČNA 4,50 N. DIN. TJ. 450 STARIH DINARA. ZA INOSTRANSTVO: GODIŠNJA 24 N. DIN. TJ. 2400 STARIH DINARA; POLUGODIŠNJA 12 N. DIN. TJ. 1200 STARIH DINARA; TROMESEČNA 6 N. DIN. TJ. 600 STARIH DINARA.

NE ZABORAVITE
DA NABAVITE

DŽUBOKS 10

U DŽUBOKSU 10
OBEČANO
IZNENAĐENJE:

**Folio ploča
sa
omiljenim
hitom**

KROZ MESEC
DANA
U PRODAJI

DŽUBOKS 10

Svojim čitaocima, želimo srećnu Novu godinu — redakcija

DŽ M TOP - 20

ITALIJA

(CIAO AMICI)

1. È la pioggia che va (Kiša prestaje) — Rokes
2. Il mondo in mi 7a (Svet u 7-mi) — Adriano Celentano
3. Uno in più (Jedan više) — Ricky Maiocchi
4. C'era un ragazzo che come me amava i Beatles e i Rolling Stones (Jedan je dečak kao ja voleo Bitlse i Roling Stounse) — Gianni Morandi
5. Sono come tu mi vuoi (Takva sam kakvu me želiš) — Mina
6. Yellow submarine (Žuta podmornica) — Beatles
7. Bang bang — EQUIPE 84
8. Bandiera gialla (Žuta zastavica) — Gianni Pattenati
9. Noi non ci saremo (Nas neće biti) — Nomadi
10. Bang bang — Cher

Listu pripremio

ZORAN MARJANOVIC

TOP
LISTA
DŽUBOKSA

VELIKA BRITANIJA

(NME)

1. Green green grass of home (Zelena trava mog doma) — TOM JONES
2. What Will I be (Šta li ću da budem) — VAL DONICAN
3. Good vibrations (Vibracije) — BEACH BOYS
4. My mind's eye (Oči razuma) — SMALL FACES
5. Morning town ride (Jutarnja vožnja) — SEEKERS
6. Gimme some loving (Daj mi malo ljubavi) — SPENCER DAVIS GROUP
7. Dead end street (Čorsokak) — KINKS
8. Just one smile (Samo jedan osmeh) — GENE PITNEY
9. What becomes of broken hearted (Šta biva sa slomljenim srcima) — JIMMY RUFFIN
10. Friday on my mind (Mislim na petak) — EASYBEATS
11. Holly cow (Sveta krava) — LEE DORSEY
12. You keep me hanging on (Držiš me u neizvesnosti) — SUPREMES
13. Semi-detached suburban Dr. James (Čovek iz predgrađa Mister Džems) — MANFRED MANN
14. Reach out I'll be there (Pronadi me, biću tamo) — FOUR TOPS
15. Distant drums (Udaljeni bubnjevi) — JIM REEVES
16. There won't be many coming home (Mnogi se neće vratiti kući) — ROY ORBISON
17. Sunshine superman (Sunčani superčovek) — DONOVAN
18. Walk with face in your heart (Sa verom u srcu) — Bachelors
19. High time (Praskozorje) — PAUL JONES
20. If every day was like a Christmas? (Je li svaki dan kao božić?) — ELVIS PRESLEY

1. (3) Ja sam dečak (I'm a boy) — Who
2. (1) Žuta podmornica (Yellow submarine) — Beatles
3. (11) Da li si videla svoju majku, devojčice, kako stoji u senci — Have you seen your mother baby, standing in the shadow) — Rolling Stones
4. (4) Sen izgubljene ljubezni — Kameleoni
5. (18) Ne mogu da se obuzdam (I can't control myself) — Troggs
6. (17) Pronadi me, biću tamo (Reach out I'll be there) — Four Tops
7. (14) Savij je (Bend it) — Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
8. (15) Sunčani super čovek (Sunshine superman) — Donovan
9. (12) Želim te (I want you) — Bob Dylan
10. (—) Zelena trava mog doma (Green green grass of home) — Tom Jones
11. (2) Stop Stop Stop — Hollies
12. (10) Zar smo mi krivi (Che colpa abbiamo noi) — Rokes
13. (7) Sve ili ništa (All' or nothing) — Small Faces
14. (—) Vibracije (Good vibrations) — Beach Boys
15. (4) Crno je crno (Black is black) — Los Bravos
16. (—) Čovek iz predgrađa Mr. James (Semi-detached suburban Mr. James) — Manfred Mann
17. (—) Pomozi, devojko (Help me, girl) — Eric Burdon and New Animals
18. (—) Oči razuma (My mind's eye) — Small Faces
19. (8) Eleanor Rigby — Beatles
20. (—) Danas nema mleka (No milk today) — Herman's Hermits

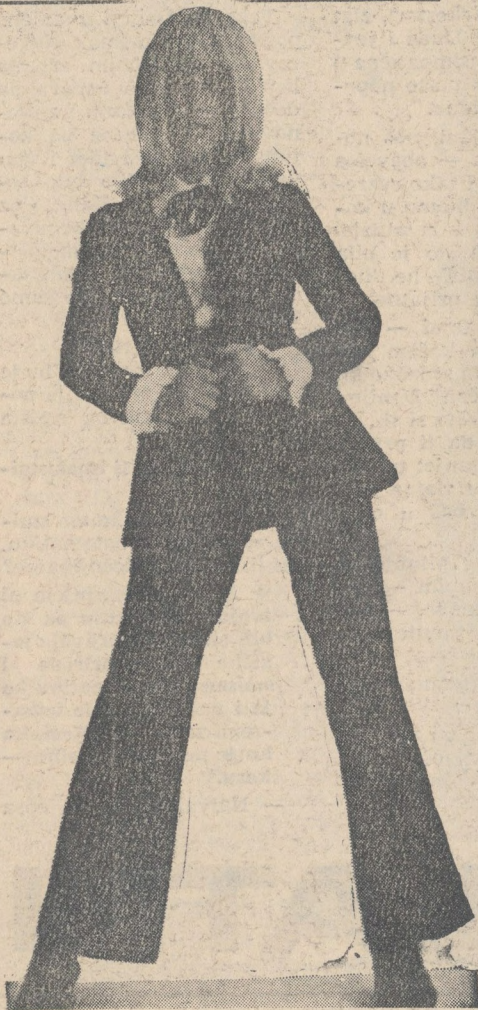
FRANCUSKA

(SLC)

1. En bandouliere (Preko ramena) — ADAMO
2. Noir c'est noir (Crno je crno) — JOHNNY HALLYDAY
3. Ballade pour un sourire (Balada za jedan osmeh) — Sylvie Vartan
4. L'heure de la sortie (Čas izlaska) — Sheila
5. Je veux te graver dans ma vie (Želim te utisnuti u svoj život) — JOHNNY HALLYDAY
6. Les play-boys (Plejboji) — Jacques Dutronc
7. L'automate (Automat) — Monty
8. Je me suis lave les mains dans une eau sale (Oprao sam ruke u prljavoj vodi) — JOHNNY HALLYDAY
9. Rendez-vous d'automne (Randevo u jesen) — Francoise Hardy
10. Sunny (Sunčana) — Richard Anthony

SYLVIE VARTAN

Baš kad su svi poverovali da će silvi Vartan pasti u zaborav, ona se trijumfalno vratila na poprište francuske zabavno-muzičke scene. Pošto su je čitaoci lista „Salut les copains“ izabrali za najpopularniju pevačicu Francuske, Silvi se našla među deset najpopularnijih na francuskoj top-listi. Istovremeno, Silvi je na velikoj modnoj reviji prikazala novu kolekciju svojih modela i pomirila se s mužem, Džonijem Holidejem, ali uz napomenu: „Moraće da se izmeni inače zbogom zauvek!“

SAD (BILLBOARD)

SLU
SALI
SMO
ZA
VAS

Save me (Spasi me) — Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
I know I'm losing you (Znam da te gubim) — Temptations
Rhythm of love (Ritam ljubavi) — Marseys
Going nowhere (Idući nikud) — Los Bravos
Sugar town (Grad šećerlema) — Nancy Sinatra
Rain on roof (Kiša po krovu) — Lovin' Spoonful

1. Good vibrations (Vibracije) — Beach Boys
2. Winchester cathedral (Vinčesterska katedrala) — New vaudeville band
3. You keep me hangin'on (Držiš me u neizvesnosti) — Supremes
4. Devil with a blue dress on and good golly miss Molly (Đavo u pravoj haljini) — Mitch ryder and the Detroit Wheels
5. Mellow yellow (Zrelo žuto) — Donovan
6. I'm your puppet (Ja sam tvoja lutkica) — James and Bobby Purify
7. Lady Godiva (Ledi Godiva) — Peter and Gordon
8. Born free (Rođen slobodan) — Roger Williams
9. Poor side of town (Siromašno predgrađe grada) — JOHNNY Rivers
10. Last train to Clarksville (Poslednji voz za Klarksvil) — Monkees

džuboks
magazin

KUPON
ZA TOP-TWENTY • DŽUBOKSA •

ŠTA VAM SE SVIDELO
PROŠLOG MESECA:

IME I PREZIME

ADRESA

1. _____
2. _____
3. _____

gate „sound” orkestar), zlatni Boba, zlatni Duda i jedna neodoljivo simpatična i meni dotad sto posto nepoznata individua.

— Ovo je Đani, naš novi bas-gitarista — obavešta vaju me ostali i tako razrešavaju užasnu dilemu u koju tek što sam bila zapala. Prava je sreća što je bila kratkotrajna: BIT—ne dileme nikom nisu prijatne.

★ Zdravo, Đani — pokušavam da kažem bar upola onoliko srdačno koliko je srdačan Đanijev osmeh — Pošto si ti „no vi” dozvoli da ti prvom postavim pitanje: po čemu si ti sve zlatan kad si primljen baš u ovaj orkestar?

— Kod prvog pitanja se uvek užasno zbunim — kaže Đani i smeška se. — Zato mi odmah postavite drugo...

Ostali mu spremno prikažu u pomoć:

— Primili smo ga zato što je on bio zlatan još mnogo pre no što je došao u naš orkestar.

Tako je Đani i zvanično postao zlatan momak. Neverovatno plastičnim crtama lica Đani divno uspeva da dočara čitavu skalu najraznovrsnijih grimasa na kojima bi mu pozavidec i sam veliki Dizni. Nije bilo teško utvrditi da Đani, uz nesebičnu pomoć Bobe, uvseljava ostale. S tim momentima je uvek tako: smeh samo smeh. Ozbiljan je samo Borko.

★ Zašto, Borko?

— Pa, mora neko da bude i ozbiljan. Osim toga, ja nemam baš nikakvog smisla za humor.

★ A kakvog ti imaš smisla?

— Verujem da imam smisla za logiku i matematiku. Je li to za potcenjivanje?

★ Ja ne potcenjujem ni tvoju bujnu kosu pa što bih onda potcenjivala logičke darove prirode i smisao za matematiku koja i nadalje ostaje babaroga za mnoge. Reci, kako je neguješ? Mislim — kosu.

— Najvažnije je da kosa

Velibor
Racl —
Borko,
solo
gitara

ZLATNI

DOBAR DAN, KAKO STE

U Ulici generala Ždanova broj 8—10 na šestom spratu stanuje jedan Dule. Pa šta? — upitaće neko. Ništa, kad bi to bio neki obični Dule. Ali, nije! Celo čudo je u tome što u naznačenoj zgradi stanuje jedan zlatni (dečak) Dule.

★ Dobar dan, Dule. Kako si? Nadam se da su i ostali tu.

— Treba da stignu svakog trenutka. Otišli su na ručak (udarac o gong označio je tačno šesnaest časova). Znaš, poslednjih nedelja mnogo radimo pa ručavamo kad stignemo. Sad će oni...

I zaista. Tek što mi je Dule ispričao da su od jedne sobe u stanu, naravno uz dozvolu predusretljivih roditelja i blagonaklonih suseda, napravili „zvučni radni kabinet” stižu zlatni Borko (s pet novih usnih harmonika koje treba da obo-

sa zlatnim dečacima

Slobodan Stefanović — Boba (vokalni solista) i Gradimir Janković — Đani (bas gitara)

bude čista. Pošto ne mogu da je perem svakodnevno upotrebljavam bebi-puder.

— Odlično sredstvo — nadopunjuje ga Đani. — Kosa se najpre pospe talk-puderom a zatim dobro iščetka. Posle toga izgleda kao oprana. Praktično, zar ne?

★ Svakako. Preporučiću recept, ako dopustite. Ne go: kako susedi reaguju na vaše svakodnevne viščasovne probe?

— Pre podne su obično kod kuće samo bake-domaćice. Za njih odsviramo pesmu „O, dona Klara“, tako ih pridobijemo a onda nastavljamo s bitom.

★ Mada se sada zlatite punim sjajem ne možete poreći da ste preživljavali period ozbiljne krize. Uzroci i posledice?

— Do krize je neizbežno moralo da dođe. Naime, mi smo godinama išli zajedno u školu: vreme učenja i vreme sviranja savršeno se podudaralo. Bili smo neprekidno zajedno i znali za svaki uzajamni korak. Za-

DEČACI

tim smo se upisali na različite fakultete i sve je pošlo nizbrdo. Nismo mogli da uskladimo slobodno vreme i muzika je neko vreme bila sasvim u drugom planu. Trebalo je nečemu dati prednost: izabrali smo muziku i bacili se na posao. Krenuli smo na veliku turneju po Jugoslaviji a zatim počeli da se pripremamo za nastup u beogradskom „Domu omladine“. Ovih dana snimamo četvrtu samostalnu (ukupno petu) ploču. A potom? Nadjamo se da će sve ići kako treba.

★ Kolege su vas svojevremeno ozbiljno optužile da se „ulagujete“ starijima, tačnije radio i TV „ocima“ svirajući „narodnjake“ i operne arije u bit-obradi. Prozorite koju i o tome!

— Kolege mogu samo da nam budu zahvalne što smo im otvorili vrata radio i TV studija. Pre nas nijedan VIS se nikada nije pojavio u radio-programu. Bili smo spremni na ustupke te vrste. Zar bismo, možda, mo-

rali zbog toga da se stidimo? Neuporedivo je teže na praviti originalni aranžman, recimo, „Nabuka“ ne go skinuti s ploče neki hit. Ostajemo verni onom da je i najlošiji original bolji od savršene kopije.

★ Optužuju vas i zato što ste, navodno, došli do skupe opreme zahvaljujući „mamama i tatama“ (Mama's and Papa's). U čemu je, dakle, draž te opreme zbog koje ste žrtve „zlih jezika“?

— Imamo „Fender“ kravate, „Gretsch“ košulje a Boba čak i „Vox“-ov vokal.

★ Kad smo već kod Bobe: tvom glasu se dive mnogi. Čijem se glasu ti diviš?

— Mahalija Džekson. Das ti Springfild, Dion Vorvik...

★ Znači, u pitanju su samo dame? Muške vokalne soliste ne pominješ: za vist, ljubomora, nipođaštavanje, što li?

— Ništa od svega toga. Ja samo dajem damama prednost. Inače, slušam Sinatru, Toma Džonsa...

★ Šta mislite o sebi ako mislite?

— Popularni smo.

★ Reči, samo reči. A do-

kazi? Šta je bilo s dokazima?

— Pisma. Mnogo pisama. Osim toga, i vi kažete da smo četvrti u vašem referendumu, prvi od beogradskih sastava. Dakle, ipak smo popularni.

Da, popularni su. Popularni su zato što rade, što su razumeli reč „profesionalizam“ i prihvatili njene zakone i nadasve što se — slažu. Slažu se u svemu: u željama, u sviranju, u navikama, u prijateljstvu i ambicijama. Slažu se u još nečem: svi su zlatni. Ne samo dečaci već i — onako.

Naravno, to im nisam rekla. Da se ne uobrase. No, izgleda da oni to znaju i bez mene...

Višnja Marjanović

Zvučni radni kabinet u Ulici generala Ždanova br. 10

Predrag Lukić — Duda, (orgulje) i Dušan Banović — Dule (bubnjev)

„Grupa 220“

PROMASENI FESTIVAL

**HALO,
DŽUBOKS,
OVDE
ZAGREB!**

U Zagrebu je nedavno održan Prvi šampionat vokalnoinstrumentalnih sastava Jugoslavije kome već i sam naziv dolazi pod znak pitanja. Na ime, ne može se tvrditi da je to prvi festival s obzi-

rom da su priredbe istog karaktera i ranije održavane u mnogim našim gradovima, čak i u samom Zagrebu. Osim toga, ovaj festival se suviše hvalisavo nazvao jugoslovenskim: na njemu su pored zagrebač-

kih sastava nastupili još samo gosti iz Kopra, Splita, Sarajeva, Osijeka, Pule i Vražđina. Neučestvovanjem nekih najboljih sastava iz Beograda, Novog Sada, Skoplja, Ljubljane, Čačka, Rijeke, Niša, Karlovca i mnogih drugih gradova konkurencija je bila znatno oslabljena. Da li su ti sastavi uopšte dobili pozive? Ukoliko se nisu odazvali, da li se i tako „okrnjeni“ šampionat mogao tretirati kao takmičenje za najboljeg u našoj zemlji? Bilo kako bilo, ime je ostalo ali sama organizacija, glasanje i podele dovede u pitanje pravilnost ovog festivala.

Takmičenje je bilo podeljeno na tri priredbe. Pobjednici žirija i publike kao i pobjednici organizacionog komiteta na svakoj od prve dve priredbe stekli su pravo da se pojave u finalu. Javlja se utisak da su nagrade mogle biti dodeljene i na samo jednoj priredbi, međutim tada se dvorana ne bi punila tri puta gledaocima koji su plaćali prilično skupe ulaznice.

Samo glasanje izazvalo je najveću buru i najviše sumnji. Ocene prilično „tajanstvenog“ stručnog žirija (po prisustvu u dvorani zaključujemo da su članovi žirija bili Pero Gotovac, Stipica Kalodera i Alfons Vučer) koji je uveo u finale „Crvene koralje“ i „Kameleone“ ne podležu nikakvim zamerkama, mada bi se našlo mnogo onih koji bi potvrdili da su „Delfini“ ili „Zlatni akordi“ bolji muzičari. Mnogobrojne kritike izazvalo je glasanje publike. Tako se dogodilo da su pored „Zlatnih akorda“ u finale ušli simpatični, ali nedovoljno kvalitetni „Kondori“ koji su na taj način eliminisali nekoliko boljih sastava. Ipak, publika je imala pravo da oda-

Folk-pevač Ilica Perel osvojio je titulu najboljeg u konkurenciji vokálnih solista

bere svoje ljubimce i zbog toga joj se ne može prebacivati. Skandal je izbio tek u finalu. Kao pobjednici pu blike, „Zlatni akordi“ su proglašeni šampionima i, kao takvi, primili su pehar. Ali... po završetku festivala u štampi je iznenađeno objavljeno da „prvo mesto i nagrade dele oba sastava jer su osvojili isti broj glasova“. Otkud sad to? Čudno i neverovatno!

Gužva je izbila i kod glasanja žirija. Naime, konkurenti „Kameleona“ za najviši plasman, „Crveni koralji“, uopšte se nisu poja-

Mr. Hilton

ZAGREPCANIN Karlo Metikoš postigao je uspeh tek u inostranstvu gde je snimio prve ploče pod nazivom Mat Collins. Po povratku u našu zemlju Karlo se proslavio na domaćim festivalima zabavne muzike svojim kompozicijama „Znat ćeš“ i „Tamara“, te su mu kritičari morali priznati pored interpretatorskih kvaliteta i kompozitorske. Snimio je nekoliko ploča koje se vrlo dobro prodaju.

Danas je Karlo poznat kad „Mr. Hilton“ jer redovito nastupa u ovim najpoznatijim svetskim hotelima. Upravo je istekao njegov angažman u atinskom „Hiltonu“ gde ga je pratio mali sastav zagrebačkih muzičara u kome sviraju Branko Bulić (klavir), Slavko King (saksofon), Nino Dmitrović (bubnjevi) i Janko Mlinarić (bas gitara), poznat kao član popularnih „Bijelih strijela“. Nakon ovog nastupa Karlo se sprema sa sastavom na gostovanja u „Hiltone“ Maroka i Malte. Komponovanje nije napustio i možemo se nadati da ćemo opet čuti neku njegovu kompoziciju na našim festivalima.

I. D.

vili. Organizator je pročitao njihov telegram kojim otkazuju nastup i prokomentarisao to rečima „da su su-

I TO SE DOGODILO

Voditelj festivala je na samom početku rekao „da on lično uopšte ne ceni Bittlse” i zbog toga je nagrađen glasnim zvižducima. To možda ne bilo tako strašno da taj momak istovremeno nije bio upravo predsednik tog šampionata VIS-ova.

Kad su najskromnije zagrebačke mladiće iz „Grupe 220” upitali zbog čega nisu učestvovali na festivalu, oni su mirno rekli: „Ova konkurencija je suviše slaba za nas”.

Jedan momčić u publici dosadio je svojim susjedima neprestanim duvanjem u trubu, te su oni besno povikali: „Izadi na pozornicu ili napolje iz dvorane”.

U gledalištu je primećen i poznati glumac Ređa Bašić. Ne znamo da li je glumio kad se neprekidno tako iskreno smejao.

više zauzeti tezgom”. Iza pozornice prijatelji ovog zagrebačkog sastava uzalud su pokušavali da objasne da su „Crveni koralji” pogrešno obavješteni o datumu održavanja festivala. Tako su „Kameleoni”, kojima su za suparnika dodeljeni „Delfini” iz Zagreba, osvojili titulu šampiona. Kako je i „Zlatnim akordima” pripao isti naziv, pitamo se ko je u stvari šampion Jugoslavije?

I pobednik među vokalnima solistima pronađen je na čudan način. Mada je ranije bilo najavljeno da će se najbolji vokalni interpretator tražiti među čla novima sastava — učesnika, ta odluka je izmenjena i time je svakako bio oštećen bubnjar „Kameleona”, Tullio Furlanič, izvanredan pevač bez premca na ovom takmičenju. Tako je nagrađen naš protest-pevač Ivica Perić, nekadašnji član „Roboti”, što je izazvalo prilično čuđenje kad se zna da je „Pero” u predtakmičenju nastupio pred publikom van konkurencije.

Treba reći i to da je organizacioni komitet za najbolje proglasio „Delfine” iz Zagreba. Dakle, treći šampioni!

Od kvalitetnijih sastava učesnika treba pomenuti grupe „O Hara”, „Kenedy boys”, „Crno-bijeli”, „Delfini” (Split), „Kalamari”, „Mladost”, „Usamljeni”, a aplauz publike dobili su i „Lutke”, „Beštije” i „Mladi lavovi”.

O Hara ČUDAN je to sastav: od svega što je potrebno za koncert ima samo jedan mikrofoni i jedan def. Čudno je i to što nastupaju tek pola godine, a već su poznati, omiljeni i cenjeni. Zanimljivo instrumentalno izvođenje; ono im služi samo zato „da bi nešto pratilo” njihovo odlično četvoroglasno vokalne pevanje. Naročito su se istakli na poslednjem festivalu instrumentalnih sastava u zagrebačkom Studentskom centru.

Izvođe većinom melodije iz repertoara sastava „Mama's and Papa's” i „Hollies”; ponekad ubace i neku vlastitu kompoziciju koju je, doduše, teško prepoznati jer za svoju muziku uzimaju engleski tekst. Ako ih upitate zbog čega to rade, reći će vam da Radio Luksemburg ne emituje melodije na srpskohrvatskom jeziku.

Postoje dve verzije o postanku naziva „O Hara”. Po prvoj, ime je preuzeto od jednog džez sastava iz SAD, a po drugoj radi se o skraćenici prezimena bubnjara Haramine.

Pored četvorice mladića u sastavu se nalazi i jedna „mama”. Upoznajte ih.

★ Maturant Frano Parać svira na orguljama. Pošto je najviši u sastavu, normalno je da igra košarku. U državnoj reprezentaciji još nije nastupao.

★ Građevinski tehničar Edbin Haramina udara u bubnjeve i svira klavir. Voli plivanje, Geršvina i Džemsa Bonda. Majstor na solo gitari je brucos arhitekture Rajko Boltičar. On neobično voli hokej, ali na utakmicama ne navija pošto čuva glas za koncerte. Već deset godina svira na tamburi, a snalazi se i sa bubnjevima.

Instrument mašinskog tehničara Miljenka Ljubića u sastavu je bas gitara, ali veće iskustvo ima na harmonici. Veliki je sportist i to mu obično služi kao izgovor kada zakasni na probe koje se održavaju u jednoj minijaturnoj sobi u koju, ipak, svi stanu.

Marcela Munger je učenica Škole za primenjenu umetnost, slikarski smer. Već četiri godine je prvi sopran hora „Joža Vlahović” s kojim je obišla skoro celu Evropu. Voli klasičnu i zabavnu muziku. Izgleda da je ova druga prevagnula pa je Marcela zapevala s „O Harama”. Kako sama kaže, „ne voli vikanje” i uzori su joj Džoan Baez, Šila Blek i Mahalija Džekson. Hobi joj je pravljenje palačinki, čime su naročito oduševljeni ostali članovi sastava. Pored pevanja, ona udara u def koji popularno zove „zvečka”.

I. ĐUKIĆ

„Lutke”

Mnogi sastavi su zaista izazvali oduševljenje publike koja je često skakala na noge i velikim transparentima bodrila svoje ljubimce. Muzički (a i po gledalištu) bio je to festival koji se sa svim približio evropskom ni

vou, ali organizacija je sasvim zatajila. Baš zbog nje festival se može okarakterisati kao promašen, mada je imao dosta uslova da uspe. Dobra lekcija za sledeći put!

I. Đ.

SANREMO iznenađenja

Soni
i
Šer

Najpoznatiji evropski festival zabavne muzike, onaj u Sanremu, već odiše uzburkanom festivalskom atmosferom. Melodije koje će biti izvedene na tri festival-ske večeri već su odabrane a organizator završava posled-nje pregovore s nekim od naj-poznatijih imena internacio-nalnog muzičkog sveta. Pri-preme oko ovog festivala vrši jedan veliki, gotovo čudesni aparat koji se mnogo meseci pre početka samog festivala angažuje oko toga da sve u Sanremu bude besprekorno. Najteži zadatak poveren je Daniju Raveri koji treba da

Ansambli
„Troggs“

Dani Ravera, organizator festivala u Sanremu ne-davno je saopštio da će se na ovom poznatom itali-janskom festivalu pojaviti neka od najvećih imena internacionalne folk i bit muzike: grupe „Troggs“ i „Los Bravos“, Soni i Šer, Tom Džons i drugi.

obavi najbolji „izbor“. Ovaj „šef“ najveće italijanske pe-vačke manifestacije uvek se nalazi u stanju uzbuđenja kao da je reč o prvom festival-skom iskustvu. Bivši pevač Dani Ravera dosad je poka-zao mnogo umešnosti u pripre-manju ove manifestacije. Kad su ga nedavno upitali šta oče-kuje od ovogodišnje pevačke smotre u Sanremu Ravera je

Džin Pitni

rekao: „Pre svega nadam se da ćemo ponoviti uspeh prethodnih godina. Osim toga, želeo bih da jednom zauvek saznam ukus italijanske publike. Taj ukus je teško dokučiti: postoje mnoge linije, mnoge direktive. Bit muzika, tradicionalna muzika, pesme protesta. Koju od ove tri vrste muzike italijanska publika najviše voli? Festival u Sanremu treba da pokaže da li italijanska kanciona još postoji ili je došao trenutak da se krene novim putevima. Moja je želja bila da ove godine u Sanremu prezentujem nešto za sve muzičke ukuse. Publika će da donese odluku.”

Kao što je poznato, u Italiji postoji veliki broj vokalne-instrumentalne grupe. Međutim, njima je do danas uskraćivano „zvanično” priznanje. Bilo je razumljivo da su Raveri postavili pitanje kako je rešio problem VIS-ova. Raveri kaže: „Italijanska radio-televizija dozvolila je vokalne-instrumentalnim grupama da se pojavljuju na festivalima. Mi smo sa naše strane učinili sve da na pozornicu u Sanremu dovedemo trenutno najbolje sastave na nacionalnom i internacionalnom planu. Sva ka melodija biće izvedena u dve verzije: jedna italijanska i druga inostrana. Naveo bih neka imena s kojima sam vodio najozbiljnije pregovore i za koje je gotovo sasvim sigurno da će se pojaviti u Sanremu. Tom Džons, Trini Lopez, Džin Pitni, Soni i Šer, Mirej Matje, Fransoaz Ardi, Bobi Darin, Dion Vorvik, Pet Bun, Koni Frensis i Nensi Sinatra. Osim toga, vokalne-instrumentalne grupe „Troggs” i „Los Bravos”. Ukoliko se pre govori uspešno završe ovogodišnji festival će biti festival iznenađenja.”

NOVOGODIŠNJE ŽELJE

● SRELI SMO ČLANOVE ČETIRI NAŠA POPULARNA VOKALNO-INSTRUMENTALNA SASTAVA I PITALI IH: „ŠTA VAM SE LEPO DOGO-DILO 1966, A ŠTA LEPO ŽELITE U 1967?”

Zlatni dečaci

1. Nastup pred drugom Titom na svečanom otvaranju Doma omladine.
2. Želimo da oduševimo sovjetsku publiku kao što smo oduševili našu.

Crni biseri

1. Najznačajniji događaj je bio kad smo Zoranu napravili šiške.
2. Želimo definitivno da dokažemo da smo najbolji.

1. Gostovanje u Velikoj Britaniji.

2. Dobro zdravlje i još bolje živce stanarima zgrade u kojoj vežbamo jer nas iduće godine čeka mnogo posla.

Elipse

1. Snimili smo za „Jugoton” ploču — ali ne šper.

2. Želimo da dobijemo od „Jugotona” melodiju za rekordan prihod i da budemo primljeni u gornji dom kao Bitlsi.

Siluate

časna reč

★ Bitlsima je bilo potrebno punih godinu dana da se probiju. „Grupi 220” bilo je dovoljno nedelju dana!

* * *

★ Kada su čuli vest da se Bitlsi razilaze, članovi jednog poznatog zagrebačkog sastava užurbano su počeli da puštaju kosu.

* * *

★ Ženski vokalne-instrumentalni sastav „Markize” pokazao je potpuno nepoznavanje istorije. Sasvim suprotno „svom vremenskom razdoblju”, umesto krinolina one nose mini-suknje.

* * *

★ Kad su „Zlatni akordi” krenuli na gostovanje u Bejrut zli jezici su proširili vest da će oni tamo svirati po hare-mima.

* * *

★ Pošto su se slikali sa članicama ženskog VIS-a „Lutke”, mladići iz „Kameleona” su izjavili: „Šteta što više nismo deca da se malo poigramo s njima.”

Minin novogodišnji poklon

■ Mina je odlučila da svojim obožavaocima za Novu godinu pokloni novu ploču na 33 obrtaja. Na njoj će biti snimljene melodije koje su u Mininoj interpretaciji postigle najveći uspeh, kao i nekoliko sasvim novih ostvarenja. Pored lepe LP ploče koja izlazi ovih dana, Mina završava snimanje filma „Za ljubav, za magiju” u kome igra pored Đanija Morandija.

Anketu
vodila:
Višnja
Marjanović

ne s obzirom da su na tom polju izgubili bitku. Neka se teše: imali su jakog protivnika

MILOJE ANĐELKOVIĆ, Bor: „Osim dobre tehnike gitara. Roling Stouns se ne odlikuju nečim naročitim. Oni su buntovni, ali i tužni, dok su Bitlsi bezbrižni i veseli, s divnom kombinacijom glasova. Ipak, Stouns komponuju dobre melodije koje se lako pamte. Da zaključim: uvek postoji samo jedan original, u ovom slučaju to su Bitlsi, dok su svi ostali ansambli uspešniji (Ro-

njihova muzika nije šablonska. One koji tvrde da su Stouns zauzeli njihovo mesto molim da navedu bar jednog kritičara koji je priznao muziku Roling Stounsa. Stouns se ne mogu meriti s Bitlsima. Ranije se govorilo da Brižit Bardo peva samo tri tona. To ja sada kažem za Stounse.”

MIKLOŠ MESAROŠ, Subotica: „Ne želim da se upuštam u to da li su bolji od Bitlsa, ali mislim da njihove kompozicije imaju više bit obeležja. Kompozicije Bitlsa su lepe za slušanje, ali samo muzika Stounsa diže na noge.”

PAVLE RAKIĆ, Pančevo: „Šta sačinjava grupu „Roling Stouns”? Čini je pet antipatičnih mladića, bez imalo talenta, koji su uobraženi i prepotentni. Ako pažljivo proučimo njih i njihove pesme videćemo da nisu uneli ništa novo u svet bita; ništa novo izumivši ono što su već uneli Bitlsi, ti nekrunisani kraljevi bit-muzike i top-lista u celom svetu.”

MIRO KRNIĆ, Split: „Ne mogu da kažem da ne volim Bitlse, ali Stouns su mi daleko bliži. Svakom njihovom uspehu radujem se kao da je moj. Oni su dokazali svoj kvalitet uspešnim izvođenjem raznih stilova, od džez, odnosno

roling stouns pod lupom

★ Šta se to dogodilo? MADA je i naš veliki referendum pokazao da su Bitlsi prvi i MADA ste i vi svoje glasove u većem broju poklonili mladićima iz Liverpula — redakcija je ipak bila i ovog puta naprosto preplavljena vašim dopisnicama i pismima! Odazvali ste se u mnogo većem broju sada nego nedavno kad smo vas pitali šta mislite o Bitlsima. Nekima je tek ovo pitanje dalo povoda da ustanu u odbranu mladića koje ovih dana gledamo u filmu „Help” i iskažu reči protesta protiv Roling Stounsa. Drugi su opet iskoristili ovu priliku da „napadnu” Bitlse a Roling Stounse uzdignu maltene do zvezda.

Rada bismo želeli da objavimo sva pisma i dopisnice koji su stigli na našu adresu bilo bi nam potrebno desetak brojeva „Džuboksa”. Zato molimo one čija mišljenja nisu objavljena da nam to ne uzmu za zlo, a one čije mišljenja prezentujemo na šim čitaocima da se ne prave mnogo važni pred svojim drugovima i drugaricama što su u tom moru pošte, oni izabrani!

Evo šta su rekli:

TOMA BOŠKOVIĆ, Beograd: „Ako su Bitlsi pioniri bit-muzike, Roling Stouns su je doveli do savršenstva. Oni su u

stanju da oduhove muziku. Ako je išta u životu uspelo da me dovede do ekstaze onda je to njihova muzika. Smešno je porediti ih s Bitlsima. Mnoge stvari idu iz krajnosti u krajnost. Tako je i ovde. To je isto kao kada bi se poredila dva fudbalska tima, „Inter” i „Voždovački” na primer.”

MUSTAFA HAMUR, Jajce: „Više volim „kamenje koje se kotrlja”. Oni su se uskotrljali tako visoko da su zatrpali i same očeve svih sastava — „Bitlse”. Načuo sam da su se očevi rasformirali: to je najpametnije što su mogli da uč

ling Stouns) ili manje uspešni surrogati.”

MILOŠ CREVAR, Novi Beograd: „Vaša anketa pokrenuta da ispita „puls” mladih u odnosu na popularnost Bitlsa i Stounsa naišla je u pravom trenutku. Mislim da je baš sa da došlo od nekog „pregrupisanja” obožavalaca vokalnoinstrumentalnih sastava. Mislim da greše oni koji viču „dole Stouns” ili obrnuto. Ma da je rivalstvo tradicionalno i prirodno, ipak ne smemo da osporimo nesumnjive kvalitete onih sastava koji nisu naši ljubimci. Mislim da Bitlsi i Roling Stouns imaju podjednaku vrednost.”

BILJANA ŽILOVIĆ, Beograd: „Htela bih da kažem onima koji su protiv Bitlsa, onima koji tvrde da su antipatični i nadmeni, da su jednostavni i izvršni muzičari. Ako ne veruju neka pogledaju njihov film „Help”. Mnogima se dopadaju, a neće to da priznaju. Njima kažem da jedino

bluza pa do takozvanih romantičnih kompozicija.”

BENON PALJUŠEVIĆ, Zagreb: „Ne volim Roling Stounse jer nisu muzičari, a trude se da budu kopije fenomena koji je osvojio naša srca.”

ZORICA JANAČKOVIĆ, Beograd: „Roling Stouns su imitatori (naravno, originalnih Bitlsa) kao i svi ostali sastavi s tom razlikom što su malo popularniji od drugih.”

JOSIP BADURINA, Pula: „Roling Stouns? ... Da, da, sećam ih se, pisali ste o njima u prvom broju. To je sigurno neki mlad, nepoznat sastav. Ja znam samo za Bitlse, Rokese i Trogse.”

VLADO VUKELIĆ, Slavonški Brod: „Prava je šteta što s njima svira Mik Džeger. Dragi „Džubokse”, bolje da si ostavio prazan list no što pišeš o Stounsima.”

ANTUN VENEŠ, Osijek: „Nisu loši kao VIS, ali trebalo

bi da još mnogo godina vežbaju pa da postanu bar donekle verne kopije Bitlsa."

MARICA I TEREZA, Subotica: „Stounsi su odlični izvođači bit-muzike. Bitlsi su dosadni."

MIRJANA I JASNA, Zagreb: „Svaka kopija verna originalu". Tako i Roling Stounsi Bitlsima. Roling Stounsi se zaista mogu obojiti u crno."

BLANKA LAMBAŠA, Zagreb: „Da su Bitlsi mogli da predvide današnju slavu i uspeh Roling Stounsa verovatno ih ne bi preporučili kompaniji gramofonskih ploča „DECCA". Nije li to dovoljno da saznate ne samo moje već i ostala mišljenja o slavnim Roling Stounsim."

VERA DAROVEC, Ljubljana: „Nisu loši, ali Bitlsi su za tri klase bolji. Slušajte kompozicije Roling Stounsa i videćete da se ni jedna od njih ne menja. Slušajte Bitlse: kakvi divni prelazi. Zbog toga ih vole i stariji, ne samo mi mladi."

SNEŽANA DASKALOVA, Skoplje: „Oh, zar je došlo i do toga da se piše i o njima? Pa zna se da su Roling Stounsi kopirali i kopiraju Bitlse trudeći se da unište njihovu popularnost. Ali, džaba im sve to! Zakasnili su: Bitlsi su došli prvi i ostaće prvi. Ura za Bitl-

(Odgovorite nam u sledećem broju na pitanje: „Ako se Bitlsi i Roling Stounsi povuku sa muzičke scene ko će zauzeti njihovo mesto?“).

se — drago kamenje svetla Ua za Roling Stounse — falsifikatore!"

BRANKO ŠPIČAK, Novska: „Šta mislim o Stounsim? Sve najgore. Ne volim ih jer se prave važni. Oni su „učenici" Bitlsa i ne moraju da se stide istine..."

DRAGAN DANIĆ, Nova Gradiška: „Oni su najgori, najružniji, antipatični. Pšite o Bitlsima koji nešto vrede."

ERNEST MAVROVIĆ, Opatija: „Roling Stounsi su popularniji zahvaljujući samo jako naglašenom ritmu i jednostavnoj melodiji što ne dokazuje i njihov kvalitet. Imena kompozitora Lenon-Makartni daleko su poznatija nego imena Brajana Džonsa i Kejta Ričarda. Po kvalitetu su Stounsi iza Bitlsa."

RANKA JURISČIĆ, Biograd na moru: „Roling Stounsi? Mogla bih da napišem stranice i stranice o njima. Oni su najsimpatičniji i najfenomenalniji predstavnici bit muzike dvadesetog veka. Čast Bitlsima, ali neka priznaju svoj poraz: Stounsi su ih prevazišli."

Pa, eto: mnogo pisama, mnogo mišljenja. Nemojte da se naljutite na one koji ne misle kao vi: svako ima prava na svoj ukus!

Dejvid Džekobs, jedan od najpoznatijih britanskih disk-džokeja rekao je u jednoj televizijskoj emisiji: „Dodite da vidite Ajka i Tinu Turner — srećne. Čak i izvan scene oni izgledaju veći od života”. Ne može se reći da je ova rečenica preterana; Ajk i Tina na sceni, svojim glasovnim kvalitetima i dominantnim pokretima, zaista mogu da impresioniraju gledaoce. „Ne mogu da pevam ni jednu kompoziciju ako se potpuno ne uživim u nju”, kaže Tina. „Možda će vam biti smešno kada vam kažem, ali za vreme pevanja, dok stojim na bini, grčim svom snagom nožne prste. To mi pomaže da održim ravnotežu posle otpetvanih visokih tonova”. Ajk je muzički mozak. On komponuje, aranžira i svira na klaviru i gitari. „Ako bi na ploči bilo napisano samo Ti-

samo da su se pročuli nego i mnogi muzički stručnjaci smatraju da je to najkvalitetnija kompozicija 1966. godine. Ajk kaže: „Moram priznati da mi se u početku nisu dopadali silni glasovi u kompoziciji „Kao reka duboka — kao planina visoka” jer sam imao utisak da će ploča biti suviše bučna. Sada radimo na novoj ploči koja će se zvati „Dvoje za tango” (Two for tango) i koja će dati pravi tretman bluza. Karakteristične kratke pauze omogućiće Tini da lakše pređe u brzu verziju pesme. Mislim da će to biti hit s obzirom na kvalitet kao i na turneju po Britaniji sa Roling Stounsim.” Mik Džeger i Brajen Džons su često sa poštovanjem govorili o muzičkom potencijalu Turnerovih. Postojala je mogućnost da zajedno nastupe u jednom američkom filmu ali iz ne-

Za manje od godinu dana, ansambl

Španiju su do pre izvesnog vremena smatrali zemljom koja je u pogledu bit muzike sasvim zaostala. Međutim ova zemlja bogate muzičke tradicije sada ponovo izbija u prvi plan zahvaljujući tome što su dve reči postale poznate u svetu: „Los Bravos”.

Za manje od godinu dana aktivnosti grupa „Los Bravos” zavladała je međunarodnim tržištem gramofonskih ploča. Zahvaljujući hitu „Black is black” postala je jedan od najslavnijih sastava sveta. Ova melodija našla se za kratko vreme među prvima na top-listama desetina zemalja: Velika Britanija, SAD, Irska, Holandija, Malezija, Australija, Danska, Brazil. Fenomen bez presedana: uspeh koji je malo ko mogao da predvidi!

Međutim ansambl „Los Bravos” praktično je još sasvim nepoznat čak i u onim zemljama u kojima se njegove ploče prodaju u stotine hiljada primeraka. Grupa

Tony Martinez

nino ime, bio bih srećan”, kaže skromno Ajk, „ali zbog reklame stave uvek i moje”.

Naravno, oni su muž i žena i imaju i četiri sina.

Ajk Turner (Ike Turner) je rođen na Misisipiju. U početku je bio pisac tekstova, dok nije oformio grupu „Kraljevi ritma” koja ga i danas prati. Tina je došla iz Tenesija gde je bila crkvena pevačica i student drame. Njena tadašnja najveća želja je bila da se uda za pevača bluza. „Videla sam Ajka na sceni i rešila da ga pitam za jedan nastup sa orkestrom. Svidela sam mu se i ubrzo postala „Ajketi”.

Ajk i Tina Turner su velika imena u Sjedinjenim Državama već punih šest godina. Međutim, tek prošle godine, kada im je Fil Spektor aranžirao kompoziciju „Kao reka duboka — kao planina visoka” (River Deep — Mountain High), pročuli su se i van granica svoje zemlje. I ne

poznatih razloga do toga nije došlo. Zanimljivo je da Tina prilično simpatiče Roling Stounse: „Ti Stounsi za ista znaju šta se zbiva sa današnjom muzikom. Oni pružaju takvu vrstu uzbuđenja kakvu mi nismo često srećali u SAD. Tačno je da oni sviraju isključivo za tinejdžere. Ali pri pažljivom slušanju primeti se da su oni više nego obični zabavljači.”

Ajka najviše muči pitanje kako probiti tinejdžersku barijeru. On na kraju pomalo pesimistički zaključuje: „Mi se koncentrišemo na pravi „Ritam i bluz” stil, a za to treba imati publiku. Mladi slušaoci nisu danas toliko obrazovani i većina dolazi da VIDI kako neko svira a ne da čuje.” Prilikom koncerta Ajk i Tina Turner uspevaju da pridobiju čitavo gledalište za sebe. To nije toliko neobično ako znamo da je njihova omiljena izreka: „Zvuk i osećanje su najvažnija stvar u muzici.”

MILE VALČIĆ

Michael Kögel

Pablo Sanllehi

Manuel Fernandez

„Los Bravos“ postao je toliko slavan da se njihove ploče prodaju prosečno po tri primerka u minutu

BIT MUZIKA ŠPANIJE ZOVE SE LOS BRAVOS

je osnovana krajem leta 1965. posle fuzije nekih članova sastava „Sonor“ i „Runawais“, dve bit-grupe koje su svirale u poznatim lokalima Palma di Majorke. Pre nekoliko meseci članovi ansambla „Los Bravos“ krenuli su na svoju prvu turneju po Velikoj Britaniji gde su snimili nekoliko svojih kompozicija na engleskom jeziku.

Usledila je velika turneja po Nemačkoj, SAD i Italiji. Po svemu sudeći — brz uspon. Njihova prva ploča „It's not unusual“ i „I want a name“, koja je izašla početkom 1966, prodavala se prosečno po tri primerka u minutu. Naravno, kompozicija „Black is black“ označila je definitivnu afirmaciju ove grupe.

Većinu pesama grupe „Los Bravos“ komponuje Manuel Diaz, jedan od najpri-

znatijih autora španske bit-muzike. To je mlad muzičar, novog i originalnog stila: neka mešavina protesta, pobune, antikonformizma i nade istovremeno. Pre izvesnog vremena grupa je potpisala ugovor s predstavnikom najpoznatije engleske piratske radio stanice koja, usidrena izvan teritorijalnih voda, danonoćno emituje najnovije snimke trenutno najboljih sastava i pevača.

MICHAEL KÖGEL je jedini član sastava koji nije poreklom Španac. Rođen je u Berlinu pre 22 godine, on je vokalni solist grupe. Godine 1965. u Kelnu, svirao je s grupom „Runawais“. Posle nekoliko dana, na turneji u Palma di Majorci. upoznao je sastav „Sonor“. Kad su dve grupe odlučile da sjedine neke elemente radi osnivanja novog sastava, Michael je odmah prim-

ljen. MANUEL FERNANDEZ, klavirist i organist, danas važi kao jedan od najboljih španskih instrumentalista bit muzike. Rođen je u Sevilji 1942. i pre no što se pridružio sastavu „Los Bravos“ svirao je sa mnogim drugim grupama.

Solo-gitarista je TONY MARTINEZ, momak izvanrednih mogućnosti. Rođen u Madridu 1944. počeo je da svira vrlo mlad. U sastavu često peva zajedno s Mikelom. I kontrabasist MIGUEL VINCENS pripadao je nekada sastavu „Runawais“. Rođen je u Madridu 1943; on je istovremeno agent za štampu i organizator sastava. Za bubnjevi- ma je PABLO SANLLEHI, rođen u Barceloni 1943. Njegov omiljeni stil je „rhythm and blues“.

Četiri Španca i jedan Nemač — to su „Los Bravos“.

MODA ZA VAS

MODA ZA VAS

MODA ZA VAS

MODA ZA VAS

MODA ZA VAS

MODA ZA VAS

SUKNJA I BLUZA – OK

Sportska haljina nazvana „Monmart“ od kockaste tkanine

Suknja sa širokim faltama i majica: jednostavno i uvek lepo

Tri sportske suknje i blu-ze klasičnog kroja. Svaka od njih ima jednu naročitu, modernu i mladačaku notu

★ Ovo su najnovije kombinacije suknja-bluza za ovu sezonu: njihova novost ne sastoji se toliko u kroju (koji je veoma jednostavan) koliko u kombinaciji boja i materijala. Osnovni ukras ovih mladačkih kombinacija je pojas: kožni za dan, ukrašen metalom ili čak štrasom za večer. Ove kombinacije su veoma praktične jer se nose u svako doba dana. Dve suknje i nekoliko raznobojnih bluza i majica i svi problemi su rešeni!

NJIHOV SJAJ NE TAMNI

FRANK SINATRA

■ IMA pevača koje možemo ne voleti, ali, ma koliko bili laici, ne možemo im osporiti kvalitete. U grupu takvih pevača spada i Frenk, tačnije Francis Albert Sinatra. Rođen je 1917. godine u Nju Džersiju, SAD. Karijeru počinje kao osamnaestogodišnjak, mada praktično postaje poznat 1939. kada počinje da peva uz pratnju orkestra poznatog trubača Hari Džemsa.

Vrtoglavom brzinom postiže uspeh za uspehom i krajem četrdesetih godina postaje američki pevač broj 1. Ni jedan radio ili TV program ne može se zamisliti bez tog malog čoveka ogromnog glasa. On je nonšalantan, dopadljiv, dobro igra i... tako počinje i filmsku karijeru. Pored muzičkih, on snima i filmove u kojima isključivo glumi.

Nemoguće je Frenkovo pevanje odvojiti od njegove ličnosti. Veoma temperamentan, stalno je u pokretu, noćni lokali se otimaju o njega, a on u tim istim lokalima pravi skandale koji ispunjavaju stupce bulevarne štampe. No njegov glas je pokrивao sve. Kad Frenk zapeva svima se čini kao da peva baš za njih i sve ostalo pada u zasenak.

Danas je Frenk Sinatra poslovni čovek u godinama. Ima sopstvenu diskografsku kuću „Reprise“. Za tu kuću snimaju svi članovi njegovog čuvenog „klana“, između ostalih i Dean Martin i Sammy Davis Junior. Ne smemo zaboraviti da je tamnoputi Semi uživao Frenkovu moćnu zaštitu u vreme kad mu je bilo najteže (zbog rasne segregacije).

Ukratko, iza Frenka danas stoje desetine miliona primeraka ploča, preko 10 zlatnih ploča i preko 20 long-plejki, a da ne govorimo o bezbrojnim vernim slušaocima.

Ove godine, kompozicijom „Stranci u noći“, Frenk je uverio i najveće skeptike da njegov sjaj ne tamni. Ovih dana izašla je i njegova poslednja ploča pod nazivom „To je život“ (That's life).

B. MITROVIC

MALE ZANIMLJIVOSTI

Gitara za Adama

★ Jeste li znali da su Roling Stounsi vatreni obožavaoci Salvatora Adama? Pre nekoliko dana popularni Adamo doživeo je veliko iznenađenje od petorice čuvenih Stounsa: skupocena gitara s njihovim autogramima i posetnica na kojoj su mu izrazili svoje prijateljstvo i divljenje.

Pol u Africi

★ Pol Makartni je boravio dvadeset dana u Africi. Uprkos tome što je stanovao u najluksuznijem i najpoznatijem hotelu Najrobija, niko popularnom Polu nije zatražio čak ni autogram. Razlog: Pol se ošišao, pustio brkove, nosio odeo engleskog lorda i bukvalno terorisao direktore hotela zapretivši im da će, u slučaju da otkriju njegov pravi identitet, ispričati na engleskoj televiziji sve najlošije o njima. Pretnja je imala efekta!

Odgovor Mišela Polnarefa

★ Danas veoma poznat, Mišel Polnaref nije zaboravio nekadašnja vremena. Novinaru koji ga je optužio da zbog uobraženosti prezire novac, Polnaref je rekao: „To nije istina. Nisam se uobrazio. Znam da je novac značajan, ali meni je dovoljno samo onoliko koliko mi je potrebno da bih živio i jeo. Nije istina da zbog oholosti neću da pevam javno: naprotiv. Ne pevam jer se plašim da nisam dovoljno spreman; ne želim da razočaram ljude koji plaćaju i imaju sva prava da čuju dobrog umetnika.“

O čemu govori ta pesma dugog naziva

★ Već sam naziv „Jesi li videla svoju majku, devojčice, kako stoji u senci“ predstavlja priču za sebe. Da li znate o čemu govori ova pesma iz repertoara Roling Stounsa? „Jesi li videla svoju majku, devojčice, kako stoji u senci? Zar nikada nisi videla, devojčice, nekog ko stoji u senci? Srećan sam što mogu da ti otvorim oči svojim rečima pre no što te hladnoća sveta zauvek sledi. Vreme prolazi a mi smo uvek sami: izmenimo malo simpatija. Gde si bila celog života? Jesi li, možda, razgovarala s ljudima koji nikad ne pokušavaju stvoriti dva puta? Ispričaj mi svoju priču, reci zašto me voliš; reci mi: kako ćemo živeti u senci, kako ćemo plakati u senci, kako ćemo voleti i mrzeti u senci?“

MALI LEKSIKON

Tamla Motown

Jedna od najpoznatijih američkih diskografskih kompanija — za nju snimaju isključivo crni pevači i orkestri. Najpoznatiji među njima su i Impresions, Temptations, Fourtops,

Supremes, Martha Vandellas, Steve Wonder i Simmy Ruffin. Tamla Motown zvuk je u poslednje vreme veoma popularan u svetu, može se čak reći da je to zvuk šezdesetih godina. Za ovu kompaniju snimaju samo kvalitetni interpretatori. Kad jedan pevač snima za „Tamla Motown“ to se smatra kao garancija kvaliteta.

Mada za „Tamla Motown“ snima veliki broj Soul interpretatora, pogrešno je potpuno identifikovati Soul i Tamla Motown stil. Glavne karakteristike Tamla Mo-

tawn stila su: jako brz naglašen ritam i klavir koji ne svira temu već je uključen u ritam sekciju. Najbolji interpretatori pravog Tamla Motown stila su „Supremes“, „Martha Vandellas“ i „Temptations“.

Soul

Sama reč Soul na engleskom znači duša, a pod soul stilom se podrazumeva specifičan način interpretacije. To je mešavina rhythms blues stila i crnačke duhovne pesme. Soul stil je bio veoma popularan do dolaska bita. Međutim dolaskom bita popularnost soul pevača je opala. Sada soul ponovo počinje da vodi glavnu reč u svetu pop muzike zahvaljujući odličnim interpretatorima kao što su: James Brown, Otis Redding, Wilson Piker, Four Tops, Impresions i drugi.

VESTI

Bit— Ardi

★ Nedavno je francuski list „Elle” rekao svojim mladim čitaocima: „Izaberite bit-devojku godine.” Većina čitalaca poklonila je glasove popularnoj Franoaz Ardi koja se, pored lepih kompozicija i još lepšeg glasa, proslavila i svojim super kratkim mini-suknjama. Pošto se zahvalila na ukazanoj poverenju i poručila novu mini-bit garderobu kod Iva Sen-Lorana, Franoaz je otputovala na turneju po Sjedinjenim Američkim Državama da bi se do prvog januara vratila u Francusku i, kao svake godine, pozelela Francuzima srećnu Novu godinu.

Giganti glumci

★ Članovi popularnog italijanskog ansambla „Giganti” Keko, Papes, Serdo i Mino završili su ovih dana snimanje filma „Dečak koji je umeo da voli”. Istovremeno, na televiziji je prikazan njihov šou nazvan „Susret s Gigantima”. Članovi grupe izveli su svoje hitove: „La marcia dei fantasmi”, „Una ragazza in due”, „Tema” i mnoge druge. „Giganti” uskoro kreću na dužu turneju po italijanskim gradovima a zatim počinju pripreme za festival u Sanremu na kome će izvesti jednu melodiju u stilu protest-songa.

Kura sna za Her- mana

★ Zbog velike nervne iscrpljenosti Herman, šef grupe „Herman's Hermits” morao je da se podvrgne kuri sna. Članovi njegovog sastava strpljivo čekaju da im se šef, naravno oporavljen, vrati. Herman je nedavno izjavio da je sit oštre konkurentske borbe koja kida nerve i ugrožava zdravlje i da je stoga odlučio da otvori noćni lokal u kome će on i njegov ansambl pevati kad hoće i koliko hoće. Osim toga, Herman i njegova grupa žele da se posvete snimanju filmova: dosad su snimili tri, a u planu je i četvrti. Herman je jednom prilikom izjavio: „Mnoge devojke su mi pisale da sam na filmu neodoljiv. Ako u nešto verujem onda je to mišljenje žena. Dakle...”

Alanov uspeh u „Olimpiji“

■ Alan Price je pevao u pariskoj „Olimpiji“. Tom prilikom rekao je francuskim novinarima: „Da bi moja grupa „Alan Price set“ imala uspeha, potrebno je da nađem još dva dobra pevača. To je mnogo teže no što sam zamišljao: nikako da nađem nekog ko bi bio po mom ukusu“. Pariski muzički kritičari su zabeležili da je grupa i bez toga izvrsna, zahvaljujući tenor-saksofonu Stiva Gregorija, trubi Džona Voltersa, bariton-saksofonu Kliva Barousa, bubnjevima Roja Milisa i basu Butsa Slejda.

I Vilar u Italiji

● Italija je postala stecište poznatih pevačkih imena iz celog sveta, a italijanska televizija otvorila je svoja vrata inostranim interpretatorima što do danas nije bio čest slučaj. Najnoviji gost popularnog konferansijea Majka Bondorna je mladi francuski pevač Hervé Vilard, proslavljeni interpretator melodija „Capri c'est fini“ i „Mourir ou vivre“. Hervé je istovremeno prihvatio ponudu da peva na festivalu u San Remu.

Nije „laf“ već tigar

VESTI

● „Tigar“ je nadimak Toma Jonesa, danas svakako najpopularnijeg vokalnog soliste Velike Britanije. Tom je zaista „tigar“: o tome svedoče i njegov silovit glas i neodoljiva pojava. Pevač je ovih dana stigao u Italiju radi učešća u emisiji italijanske televizije „Giochi in famiglia“ i pregovora oko snimanja jednog muzičkog filma u kome bi mu partner bio popularni komičar Džeri Luis.

ČUJTE IH SVAKAKO

GREEN, GREEN, GRASS OF HOME (Zelena, zelena trava doma) — **TOM JONES**.

On je neapadmašan! Mada mu je ovo prvi pokušaj da kao hit snimi baladu — rezultat je izvanredan. Iako ne koristi ni pola svog glasovnog dijapazona i ovaj „mirni“ Tom nije nimalo lošiji od prethodnih. Naprotiv!

A LOVE LIKE YOURS DON'T COME KNOCKING EVERY DAY (Ljubav kao tvoja ne kuca na vrata svakog dana) — **Ike and Tina Turner**.

Opet saradnja sa Filom Spektrum i opet... a šta bi drugo i moglo da bude nego — uspeh. Možda se i sećate da smo imali prilike da slušamo ovu kompoziciju pre tri godine, ali neka se ne ljute Martha i Vandellas, koje su je intepretirale — ovaj aranžman je neuporedivo bolji. Violine, Iketes (devojke u pratnji) i oporo topli glas Tine Turner su materijal koji garantuje uspeh finalnog prozoda.

YOU KEEP ME HANGIN' ON (Držiš me uz sebe) — **Supremes**

Ne znam šta vi mislite, ali ja sam bio uveren da Diana Ross i ostale dve devojke neće biti u stanju da za neko vreme daju nešto bolje od melodije „You can't hurry love“ (Ljubav ne možeš požurivati). Drago mi je što sam se prevario jer je novi hit Supremes-a ako ne bolji, onda sigurno isto tako dobar kao prethodni. Još jedan uspeh Tamla Motown — sound-a i kompozitorskog trija braće Holand i Lamonta Doziera.

FRIDAY ON MY MIND (Mislim na petak) — **Easybeats**

Prvi hit ovog ansambla i, suđeci po njegovim osobinama, ne i poslednji. Tipična beat kompozicija uz izvrsno složene glasove (koji možda malo „mirišu“ na Bitlse) — lep početak!

LIVING FOR YOU (Živim za tebe) — **Sonny and Cher**

Nije potrebno mnogo komentara. Standardan Sonijev proizvod — što ujedno znači i veoma dobar. Naglašen ritam i vokalna pratnja, jednom rečju — vrlo simpatično.

ZLATNI DEČACI su primer kako slava opada kada se ne vodi računa o obnavljanju repertoara i kontaktu sa slušaocima. Na moje, a verujem i vaše zadovoljstvo, oni su poslednjih dana i primer kako se slava može obnoviti. Imaju novog basistu, nov repertoar, neki su propevali i dansing dvorana Doma omladine u Beogradu je za vreme njihovog sviranja uvek prepuna. Sve se može — kad se radi!

da li znate da li znate da li znate da li

Crni biseri na ploči

● Beogradski vokalno-instrumentalni sastav „Crni biseri“ snimio je ovih dana za „Jugoton“ svoju prvu ploču. Ploča će biti puštena u prodaju 15. januara. (Obezbedite se na vreme jer „Biseri“ kažu da je ploča biser). Na njoj se nalaze melodije „Take me back“, „Pretty Flamingo“, „Here is a heart“ i melodija člana ansambla Vladimira Jankovića — Džeta „Ne odlazi“.

MORANDI:

„Neću protestovati celog života!“

● Na italijanskim listama popularnosti vodeće mesto ovih dana zauzima melodija „C'era un ragazzo come me che ama va i Beatles e i Rolling Stones“ („Jedan je dečak kao je voleo Bitlse i Roling Stounse“). Melodiju je komponovao Mauro Lusini, a njegova osnovna želja je bila da u pesmi obradi „jedan problem našeg vremena“ i da u Danijev repertoar unese nešto novo. Naime, neko je optužio popularnog Morandija da peva samo o „devojkama i ljubavi“. Dani se naljutio, s uspehom otpevao jednu pravu protestnu pesmu i otišao da — snima film. Prema Danijevim rečima, posle filma opet dolazi na red — ljubav. Naravno, u pesmi.

da li znate da li znate da li znate

Sa skotom sve same nepravilike

★ Scott Engel iz proslavljenog trija „Walker Brothers” komplikuje život i sebi i drugima. Najpre je iz neobjašnjivih razloga pokušao sebi da preseče vene, zatim se trovao plinom a ovih dana doneo je odluku da u cilju pronalazačenja „unutrašnjeg mira” provede deset dana u — manastiru! Skot ni u kom slučaju ne namerava da tu ostane trajno, ali mnogi nje govori obožavaoci uplašili su se te mogućnosti. Kad nađe tako neophodno mu „smirenje”, Skot će se vratiti svojoj grupi. Nije lako biti pop-zvezda!

Veliki planovi

★ Popularne „Siluete” su odlučile da i u 1967. budu „najlepše, najpopularnije i sve ostalo” pa su zato „skoknule” do Beča u cilju nabavke nove opreme. Sa novom opremom i novim frizurama „Siluete” su krenule na turneju po Autonomnoj Pokrajini Vojvodini i u svim mestima u kojima su gostovale poţnjale veliki uspeh. Ovih dana ansambl počinje sa snimanjem svoje druge ploče za koju kažu da će „prešišati” prvu koja je u prodavnicama prilično traţena. Posle toga „Siluete” planiraju nešto „veliko”. Ali, to za sada ostaje u tajnosti i „obelodaniće se” tek kad za to dođe vreme. Dakle, strpite se! Još jedna novost: pošto, navodno, u poslednje vreme deluje nekoliko orkestara pod imenom „Siluete”, sastav je jednoglasno doneo odluku da se ubuduće odaziva na ime „THE SILUETES”. Toliko!

ZAR NISAM U PRAVU?

■ DAVE CLARK 5 je ime koje od samog početka ere beat muzike zauzima mesto pri vrhu. Tačnije rečeno, zauzimalo je, jer prošle godine se o njima skoro ništa nije čulo. Valjda da bi začiniili svoju jalovu godinu D. C. 5 su snimili kompoziciju pod nazivom „Nineteen days” (Devetnaest dana). Neshvatljivo je da su mogli da naprave takav snimak, u kome ima samo u tragovima zvuka i ritma koji ih je proslavio. Vokali smešni, uopšte kompozicija bi možda prošla pre tri godine, ali danas nikako!

NE LJUTITE SE što dva puta uzastopce pišem na istu temu, ali nisam ja kriv što pronalazim bisere u našoj štampi.

Prošle godine, tačnije pre tri nedelje, jedan naš nedeljni časopis je objavio „in memoriam” napis o Bitlsima. Divan napis, pun dezinformacija i proizvoljnih tvrdnji.

Na primer: da li ste znali da je Ringo Star „najgori bubnjar u Engleskoj” i da je snimao film u Španiji? Nisam ni ja znao za ovaj podatak, jer sam bio uveren da Džon Lenon snima film u Španiji!

ZNATE LI, takođe, da je „Help” bio bezvredan film i da nije uspeo da populariše „slagere” koji su u njemu pevani! Ja nisam bio lenj i pronašao sam decembarski broj NME iz 1965. u kome piše da je naslovna kompozicija iz tog filma na drugom mestu liste najbolje prodavanih ploča u 1965. godini. Osim toga LP „Help” se nekoliko meseci nalazio na listama najbolje prodavanih ploča u Britaniji, SAD i mnogim drugim zemljama. Ko je onda u pravu, pisac članaka ili službene informacije?

Na kraju, dopustimo mogućnost da je pomenuti napis preveden, pa ipak je trebalo da ga radi neko, ko bar malo poznaje oblast koju obrađuje. Ne verujem da je to bio slučaj ovom prilikom!

* * *

LOVIN' SPOONFUL se stalno trude da im snimci budu što raznovrsniji i da ne liče na prethodni hit. Svaka čast u tom pogledu, ali mi se čini da je nivo kvaliteta faktor koji se ne sme zanemariti. A zanemaren je prilično u njihovom poslednjem hitu „Rain on the roof” (Kiša na krovu). Najobičnija pesmica, nešto kao naše „Ringe — ringe — raja”. Uzgred, ništa drukčija nije ni „Winchester Cathedral”, ali New Vandeville Bond nije ni do sada uživao reputaciju.

NAJPOPULARNIJI

1966

Veliki
referendum
»Džuboksa«

Inostrani vokalni solisti (muškarci)

	Glasova
1. ADAMO — — —	3.545
2. DONOVAN — — —	3.402
3. TOM JONES — — —	3.253
4. PAUL MC CARTNEY — — —	2.787
5. MICK JAGGER — — —	2.690
6. Bob Dylan — — —	2.312
7. John Lennon — — —	2.019
8. Gianni Morandi — — —	1.754
9. Cliff Richard — — —	1.204
10. Antoine — — —	1.100
11. Elvis Presley — — —	958
12. Michel Polnareff — — —	934
13. Eric Burdon — — —	853
14. Christophe — — —	811
15. Gene Pitney — — —	807
16. Johnny Halliday — — —	764
17. Paul Jones — — —	750
18. Frank Sinatra — — —	732
19. Ray Davies — — —	624
20. Scott Walker — — —	616

Izabrali ste — izabrani su

☆ U REDAKCIJU JE STIGAO VELIKI BROJ PISAMA I DOPISNICA SA RANG-LISTAMA ČITALACA. TRAZILI SMO DA NAVEDETE IMENA PET INTERPRETATORA IZ SVAKE GRUPE S TIM ŠTO SMO PRVOPLASIRANOM DODELJIVALI 5 POENA, DRUGOPLASIRANOM 4, TREĆEPLASIRANOM 3, ČETVTOPLASIRANOM 2 I PETOPLASIRANOM 1 POEN. EVO KAKO IZGLEDAJU KONACNE LISTE NAŠEG REFERENDUMA.

Inostrane vokalne - instrumentalne grupe

	Glasova
1. BEATLES — — — — —	5.892
2. ROLLING STONES — — — — —	3.991
3. BEACH BOYS — — — — —	3.155
4. KINKS — — — — —	3.012
5. TROGGS — — — — —	3.005
6. Walker Brothers — — — — —	2.930
7. Who — — — — —	2.428
8. Mama's and papa's — — — — —	2.300
9. Manfred Mann — — — — —	1.977
10. Small Faces — — — — —	1.596
11. Animals — — — — —	1.432
12. Los Bravos — — — — —	1.112
13. Lovin' Spoonful — — — — —	1.102
14. Rokes — — — — —	1.053
15. Four Tops — — — — —	985
16. Dave Dee i comp — — — — —	756
17. Spencer Davis Group — — — — —	714
18. Hollies — — — — —	615
19. Shadows — — — — —	413
20. Herman's Hermits — — — — —	403

Walker Brothers

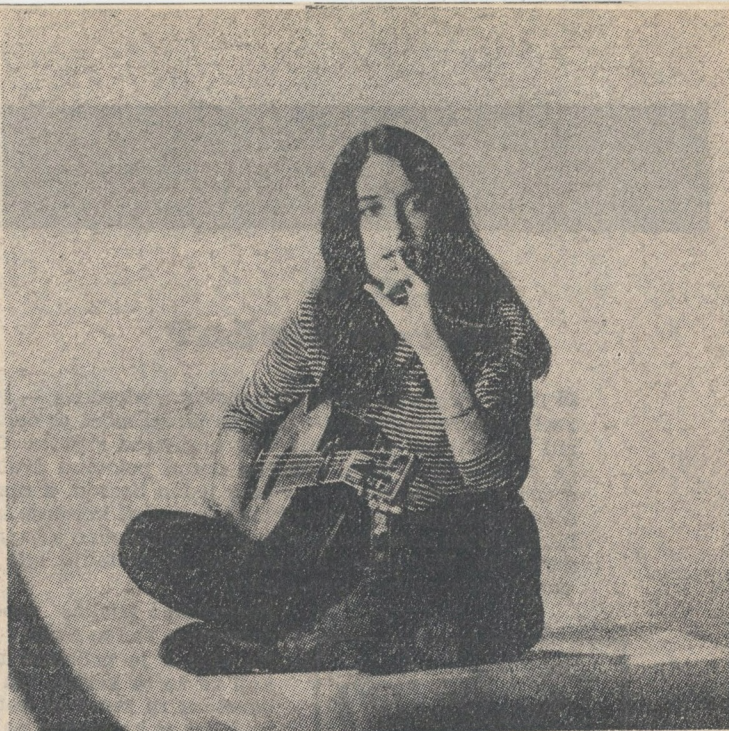
Inostrani vokalni solisti (žene)

	Glasova
1. DUSTY SPRINGFIELD — — — — —	3.218
2. FRANCOISE HARDY — — — — —	2.895
3. SANDIE SHAW — — — — —	1.980
4. CHER — — — — —	1.925
5. RITA PAVONE — — — — —	1.753
6. Petula Clark — — — — —	1.742
7. Cilla Black — — — — —	1.514
8. Nancy Sinatra — — — — —	1.317
9. Joan Baez — — — — —	1.315
10. Caterina Caseli — — — — —	1.100
11. Silvie Vartan — — — — —	986
12. Sheila — — — — —	864
13. Mariane Faithfull — — — — —	839
14. Mina — — — — —	811
15. Lulu — — — — —	754
16. Mireille Mathieu — — — — —	715
17. France Gall — — — — —	682
18. Tina Turner — — — — —	668
19. Vilma Goich — — — — —	620
20. Milva — — — — —	581

Beach Boys

Jean Baez

Domaće vokalne-instrumentalne grupe

Glasova

1. ROBOTI	— — — — —	3.600
2. KAMELEONI	— — — — —	2.815
3. CRVENI KORALJI	— — — — —	2.014
4. „ZLATNI DEČACI“	— — — — —	1.987
5. SILUETE	— — — — —	1.452
6. Elipse	— — — — —	1.236
7. Zlatni akordi	— — — — —	1.119
8. Indexi	— — — — —	989
9. Delfini (Split)	— — — — —	841
10. Mladi	— — — — —	825
11. Crni biseri	— — — — —	818
12. Best Nothing	— — — — —	710
13. Delfini (Zagreb)	— — — — —	698
14. Smeli	— — — — —	672
15. Bijele Strijele	— — — — —	638
16. Orfeji	— — — — —	531
17. Plamenih pet	— — — — —	515
18. Lutalice (Zagreb)	— — — — —	412
19. Uragani	— — — — —	302
20. Siluete T. Sovilja	— — — — —	258

Domaći vokalni solisti (muškarci)

Glasova

1. ARSEN DEDIĆ	—	2.439
2. LADO LESKOVAR	—	1.751
3. ZAFIR HADŽIMANOV	—	1.642
4. DRAGAN STOJNIĆ	—	1.437
5. ZLATKO GOLUBOVIĆ	—	1.425
6. Ivica Šerfezi	— —	1.030
7. Vice Vukov	— —	1.007
8. Karlo Metikoš	— —	895
9. Ivo Robić	— —	881
10. Đorđe Marjanović	—	845
11. Miki Jevremović	—	783
12. Boris Babarović	—	531
13. Zvonko Špišić	—	530
14. Slobodan Stefanović	—	524
15. Peroan	— — —	413
16. Žarko Dančuo	— —	403
17. Mišo Kovač	— —	358
18. Zoran Mišćević	—	342
19. Igor Jakac	— —	287
20. Bojan Kodrić	— —	231

Presley Rokes

Domaći vokalni solisti (žene)

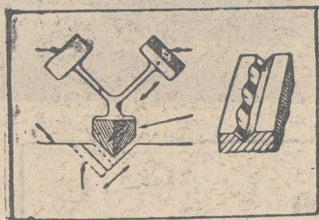
Glasova

1. TEREZA KESOVILJA	— — —	2.035
2. ALENKA PINTARIĆ	— — —	1.568
3. TAMARA ŠARIĆ	— — —	1.521
4. LOLA NOVAKOVIĆ	— — —	1.318
5. ZDENKA VUČKOVIĆ	— — —	1.247
6. Gabi Novak	— — —	985
7. Radmila Karaklajić	— — —	967
8. Olivera Vučo	— — —	954
9. Berta Ambrož	— — —	814
10. Ana Štefok	— — —	805
11. Senka Veletanlić	— — —	709
12. Radmila Mikić	— — —	707
13. Biserka Spevec	— — —	700
14. Ljiljana Petrović	— — —	655
15. Višnja Korbar	— — —	632
16. Maruška Sinković	— — —	518
17. Beti Jurković	— — —	425
18. Anica Zubović	— — —	407
19. Eida Viler	— — —	328
20. Majda Sepe	— — —	273

Šta je to stereo ploča?

■ Da bi mogla da se dobije prostorno određena — stereofonska reprodukcija zvuka sa ploče, mora se ostvariti mehaničko upisivanje dva nezavisna signala. Oni će predstavljati levu, odnosno desnu polovinu zvučne scene. Ovo upisivanje se vrši u jednu brazdu, a uprošćeno objašnjeno za jedan kanal se koristi kretanje igle horizontalno levo-desno, a za drugi vertikalno kretanje gore-dole. Kod običnih mono ploča kretanje igle je samo horizontalno levo-desno.

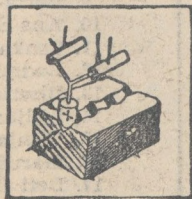
Pogledajmo поближе proces urezivanja stereo ploče.

Na slici 1 je prikazan nož koji se za to koristi. On je učvršćen za račvastu kotvu na čijim se krajevima nalaze po jedan elektromagnet. Privođenjem struje samo jednom elektromagnetu nož će se kretati u pravcu elektromagneta odgovarajućeg računog ogranka, a paralel-

no jednoj ivici noža. Tako se vrši urezivanje samo jednog kanala — samo jedan bok brazde će biti neravan, dok se po drugom boku ivica noža kretala boku paralelno, pa je on ostao gladak.

Ako bi se neki signal priveo drugom elektromagnetu tada bi se proces ponovio, jedino bi bokovi brazde promenili ulogu. Onaj gladak bi postao neravan i obratno. Ako se signali dovode istovremeno do oba elektromagneta nastaje kretanje noža pod uticajem rezultirajućeg dejstva i bokovi brazde će biti naborani svaki na svoj način. Tako će jedan bok da nosi snimak levog a drugi bok snimak desnog kanala.

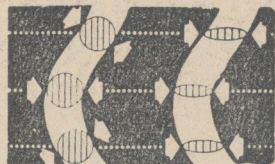
Za reprodukciju ovakve ploče mora i glava gramofona da bude prilagođena. Iгла takve glave (sl. 2) je takođe spojena sa pravouglom računom za čije krajeve je spojena po jedna posebna kristalna pločica. Ova pločica ima osobinu da pod uticajem vibracija daje odgovarajuću električnu struju. Vrh igle će se kretati levo-desno i gore-dole u skladu sa neravninama bokova brazde. Svaka od kristalnih pločica će davati svoj signal pod uticajem trepenja igle. Tako će se ponovo obrazovati električne slike levog i desnog zvučnog kanala koje su postojale pri urezivanju ploče.

Svaki od ovih signala se odvodi do nezavisnog puta pojačanja i zvučnika. Sada će levi zvučnik da reprodukuje ono što je primao levi mikrofona a desni ono što potiče od desnog mikrofona. Ove glave se mogu koristiti i za reprodukciju običnih ploča bilo korišćenjem, izvoda sa jedne pločice, bilo spajanjem krajeva jedne i druge pločice. Najčešće se radi ovo drugo.

Vidi se da su brazde stereo ploče komplikovanije od kri vudavih običnih brazda jer su reljefne. Zato je vrlo važno da je gramofonska igla u dobrom stanju; u protivnom dolazi do naglog pogoršanja reprodukcije. Prečnik sfernog vrha igle iznosi 13—15 mikrona a širina brazde je oko 40 mikrona. Da bi se obezbedilo što pravil-

nije kretanje gramofonske igle po brazdi, danas se prave i dijamantske eliptične igle. Njihov poprečni presek (sl. 3) je eliptičnog oblika — one su pljosnate, za razliku od standardnih okruglokončnih igala. Zbog komplikovanog procesa šlifovanja ove igle su višestruko skuplje od običnih.

THE roboti. na putu

Ma koji italijanski muzički, i ne samo muzički list uzeli u ruke na njegovim stranicama naći će mo bar kratku vest o uspešnom boravku naše vokalno-instrumentalne grupe „Roboti” u Italiji. Pošto su oduševili publiku ekskluzivnog rimskog kluba za mlade „Pajper”, mladići iz Zagreba obišli su i ostale „Pajper-klubove” Italije i gostovali u većem broju drugih ekskluzivnih klubova i lokala. Ovih dana VIS „Roboti” pojavice se u nekoliko emisija italijanske televizije a u januaru će snimiti i svoju prvu ploču namenjenu inostranom tržištu.

„Roboti” imaju razloga da budu zadovoljni onim što su postigli. Gostovanje u „Pajperu”, tom hramu bit-muzike, želja je mnogih ne samo

naših već i inostranih, afimisanih i dobro poznatih stava. „Roboti” su na juriš osvojili rimsku mladu publiku i nema sumnje da su im angažmani i karijera u dogledno vreme obezbedeni.

I pored ovog velikog uspeha i laskavih reči koje im posvećuje italijanska štampa, „Robote” je iznad svega obradovala vest da ih ni domaća publika nije zaboravila. U velikom referendu mu našeg lista „Roboti” su nadmoćno osvojili prvo mesto sa velikim brojem glasova ispred drugoplasiranih „Kameleona”. Nema sumnje da je tome doprineo veliki uspeh njihove ploče „Mramor, kamen i željezo”. Naši čitaoci, koji su se masovno odazvali pozivu da zajednički izaberemo „najpopular-

[odskora »The Five Up«] oduševljavaju Italijane

„L'Unita": „Sastav koji se sve više penje. Pošto su oduševili posetioce „Pajpera" nalaze se na putu velikog uspeha". „Izvanredno veče s grupom THE FIVE UP" — jedan od svakodnevnikih oglasa u italijanskoj štampi.

.roboti. ^{LES} robots

međunarodne afirmacije!

imena ostalih sastava koji se pojavljuju u zajedničkom programu s njima. Slava je tu, ali ni rad se ne sme smetnuti s uma. Jer, ako ne bude usavršavanja i napredovanja, mogli bi se pojaviti neki novi „roboti svoje profesije", neki novi „The five up", neki novi „Piperini" i onda...

No, o tome neka misle „Roboti". I to sada — dok ima vremena.

nije 1966", dali su pobjedu „Robotima". Vest da su pobjedili zatekla ih je u Italiji odakle su nam uputili telegram:

ZAHVALJUJEMO ČITAOCIMA KOJI NAS NISU ZABORAVILI STOP OVA VEST NAM JE NAJMILIJIA STOP SREČNU NOVU GODINU SVIM ČITAOCIMA „DŽUBOKSA" ŽELE „ROBOTI" STOP.

Šta je o „Robotima" zabeležila italijanska štampa? LIST „MOMENTO-SERA" objavljuje tekst pod naslovom „Grupa bez kompleksa" u kome kaže: „Jugoslovenski mladići iz bit-sastava „The five up" nemaju kompleksa. Došli su u Italiju s namerom da se probiju: došli su hrabri i odlučni, s dugom kosom, čizmicama i košuljama sa cvetovima. Debitovali su u jed-

nom ekskluzivnom lokalu i postigli veliki uspeh."

„L'UNITA" piše: „Izvanredan sastav iz Zagreba „The five up" nastupio je s velikim uspehom u rimskom klubu „Pajper", pribavljajući sebi najlaskavije komplimente poklonika ove vrste moderne muzike. Sastav će svirati u još nekoliko velikih gradova Italije a zatim će se pojaviti na televiziji". „TELESPORT" je zabeležio: „Iz Zagreba nam je stiglo pet ocharavajućih čupavaca. Grupa se zove „The five up" a mladi našeg poznatog kluba „Pajper" odmah su ih priznali za svoje dodelivši im počasno ime „Piperini".

Laskavih reči ima još mnogo. „Roboti" svakako imaju razloga da zadovoljno trljaju ruke. Njihovo ime već sa da se ispisuje slovima znatno većim i upadljivijim od

Mali ispit znanja

PRESLIŠAVA VAS SPENSER DEVIS

■ KAKVO je vaše znanje iz oblasti bit-muzike? „Džuboks" to proverava. Pitanja za vas pripremio je Spenser Devis. Tačne odgovore čitalaca, čija će imena biti izvučena žrebom, redakcija će nagraditi gramofonskim pločama. Dakle, odgovorite:

- 1 Prošle Nove godine Bitlsi su bili na čelu top-tventija zahvaljujući melodiji „Day Tripper" („We Can Work It Out"). Godinu dana ranije — 1964/1965 — Bitlsi su takođe bili prvi na poznatoj listi. Navedite naziv te melodije.
- 2 Vođa jedne popularne pop-grupe ima fakultetsku diplomu. Kako je njegovo ime?
- 3 Dva člana Bitlsa ne sviraju više s ovom grupom. Ko su ta dva člana?
- 4 Šta je zajedničko za grupu „Overlanders" i duo David and Jonathan?
- 5 Chris Farlowe je nedavno izveo melodiju „Think". Nju su komponovala dva poznata člana jedne pop-grupe. Navedite njihova imena?
- 6 Ko je komponovao melodije „Girl Don't Come", „I'll Stop At Nothing" i „Message Understood"?

QUESTA SERA - SABATO - ORE 21.30

DOMANI - DOMENICA - ORE 17

ESCEZIONALE INTRATA CON

THE FIVE UP

I LELLIS - I DAVIS

DANCING ZANUSSI

3 Orchestre

PIAZZA TARQUINIA, 5/a

Telefono 754.059

(piazza Trionfale - piazza Re di Roma)

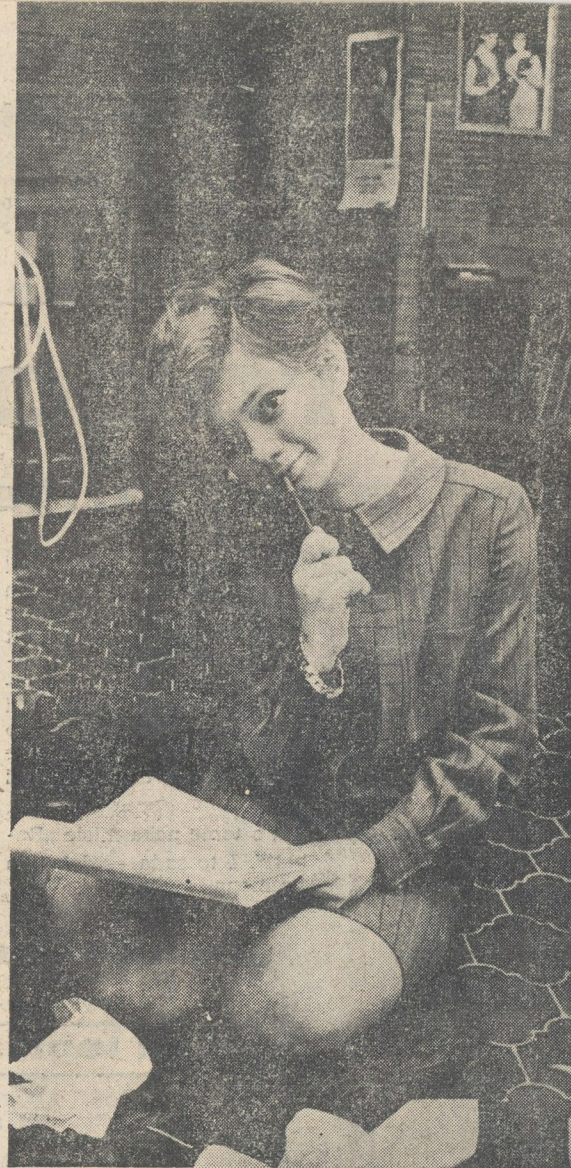
SEMPRE PIU' LANCIAT
THE FIVE UP

Sono su la strada del grande successo sbalordendo i frequentatori del Pig

★ Uspeh koji je Džon Lenon postigao svojim knjigama u Velikoj Britaniji, verovatno će ponoviti svojim romanom Rita Pavone u Italiji. Već nekoliko meseci, između snimanja za film, televiziju i ploče, Rita nalazi vremena za pisanje knjige koju će njen menadžer Tedi Reno staviti na raspolaganje izdavačima širom Evrope. Nepotrebno je podvlačiti interesovanje koje izdavački svet već sada pokazuje prema ovom literarnom naporu popularne Rite Pavone. Mnogi od njih gaje nadu da će se iznenada naći pred jednom novom Fransoaz Sagan, ne sumnjajući da će velika popularnost ove pevačice pomoći knjizi da postane best-seler.

„Istina je, ali nemojte da mi se smežete!“

RITA PIŠE

ROMAN

— Nikako. Naravno, ne bih želela da već sada otkrijem radnju. Ali mogu da kažem da se radi o ljubavnoj priči čija je protagonistkinja devojka koja ne može da se odluči između dvojice muškaraca. Ni jedan od njih ne predstavlja ideal njenih snova. Možda bi fizički kvaliteti jednog uz duhovne kvalitete drugog mogli da daju savršen primerak, ali to je nemoguće rešenje. „Ludo srce“ moje protagonistkinje razrešice situaciju na sasvim nepredviden način.

★ *Šta osećate dok pišete?*

— Nešto divno, nešto što ne može da se poredi s onim što osećam dok pevam. Pred mikrofonom i prepunim gledalištem osećam neku vrstu groznice, unutrašnjeg delirijuma. Pred belim listom hartije javljaju se divna osećanja; ona mi daju mir i vedrinu koju već dugo nisam osetila.

★ *Nedavno ste boravili u Velikoj Britaniji. Kakve utiske nosite iz prestonice bit-muzike?*

— Pre svega susret s čuvenim pevačem Tomom Džonsom. Priznajem da me je njegov izgled pomalo razočarao. Mislila sam da je visok bar kao Šon Koneri i iznenadila sam se kada sam videla da je prilično nizak i — podebeo. Međutim, kad Tom zapeva sve se to zaboravlja. U Londonu sam imala prilike da se sretнем s grupom Dejva Klarka, Manfreda Mana, kao i s divnom Fransoaz Ardi, autentičnim oличењem ljupkosti. Ipak, u najlepšem sećanju ostaje mi susret i prijateljstvo s Hermanom Hermitom.

★ *Osim literarnih planova, imate li i drugih?*

— Planiram veliku turneju po svim italijanskim gradovima kao i seriju od šest televizijskih šou-emisija. Petnaestog januara održaće se svečana premijera mog filma „La zanzara“. Ostalo — tajna!

★ *Koji vas je autor naročito inspirisao za vaš literarni debi?*

— Nisu me inspirisali ni literarni žanrovi ni autori: pišem ono što osećam i inspirišem samu sebe.

Novinar Alberto Libonati otišao je da poseti Ritu i usput je upita nešto više o njenim literarnim planovima.

★ *Kako ste došli na ideju da napišete roman?*

— Pa, ne znam ni sama. Jednoga dana osetila sam želju da saopštim nekom neke svoje utiske, da rešim probleme kojih sama nisam mogla da se oslobodim. Pošto nisam mogla da nađem pogodnu lič-

nost, došla sam na ideju da zamenim sebe jednom zamišljenom ličnošću kojoj ću davati psihološke osobine i saveće kao da je reč o nekoj drugoj prijateljici.

★ *Kakav je naziv romana?*

— Nazvala sam ga „Ludo srce“, ali ne mogu da vam objasnim šta to znači. Ako vam otkrijem kraj — neće biti zanimljivo.

★ *Da li roman sadrži neke autobiografske elemente?*

**Tajna velikog
škotskog
pesnika
pevača
je u veštom
obilaženju
prepreka
on nikad
ne govori
o zlu:
uvek
ističe
dobro**

ZAŠTO

Koliko traje pesma snimljena na ploči? Tri minuta? Četiri? Ponekad traje šest minuta, ili dvanaest, ali to su specifični slučajevi. Prosek iznosi tri do četiri minuta, tri do četiri minuta koliko je potrebno Donovanu da ispriča ono što oseća u sebi, da iskaže svoju tugu, svoje razočaranje, svoju delikatnu poeziju, uz pomoć patetičnih i neobično muzikalnih akorda svoje gitare.

Kad je započela muzička priča o Donovanu? Postoji samo jedan tačan datum, datum njegovog rođenja: 10. maj 1946. Tada se zvao Donovan Filips Lajč i bio je mršav dečak, ogromnih i tužnih očiju. Siromaštvo u kome je živio i teška bolest, poliomijelitis, učinili su ga znatno zrelijim no što je odgovaralo njegovom dobu. Donovan je našao utehu u muzici, u pesmama, u gitari. U početku je pevao melodije drugih kompozitora a kasnije došao do saznanja da na taj način neće uspeti da kaže drugima ono što nosi u sebi. Pevao je doduše stvari koje su ga interesovale, ali to nije bilo „njegov“; sve je to bilo daleko od onog što je činilo njegovo unutrašnje „ja“. Osim toga, radio je. Radio je sve, a nije zaradivao gotovo ništa. Novac ga nikada nije interesovao: tek toliko da ne umre od gladi. Mogao je da se prilagodi svakom poslu. A zatim, pre nekoliko godina (Donovan je tada imao 18), nešto se zbilo. Postao je svestan da je ono što oseća u sebi suviše veliko i suviše teško za jednog čoveka. Hteo je da upozna i druge s poezijom koju je osećao. Počeo je da komponuje svoje stihove. Pesme su se nizale jedna za drugom: „Catch the wind“, „Universal soldier“, „The war drags on“, „Sunshine Superman“ i poslednja „Mellow yellow“. Pre dve godine pojavio se prvi put u poznatoj emisiji britanske televizije „Ready, Steady, Go!“ i od tada je njen stalan gost.

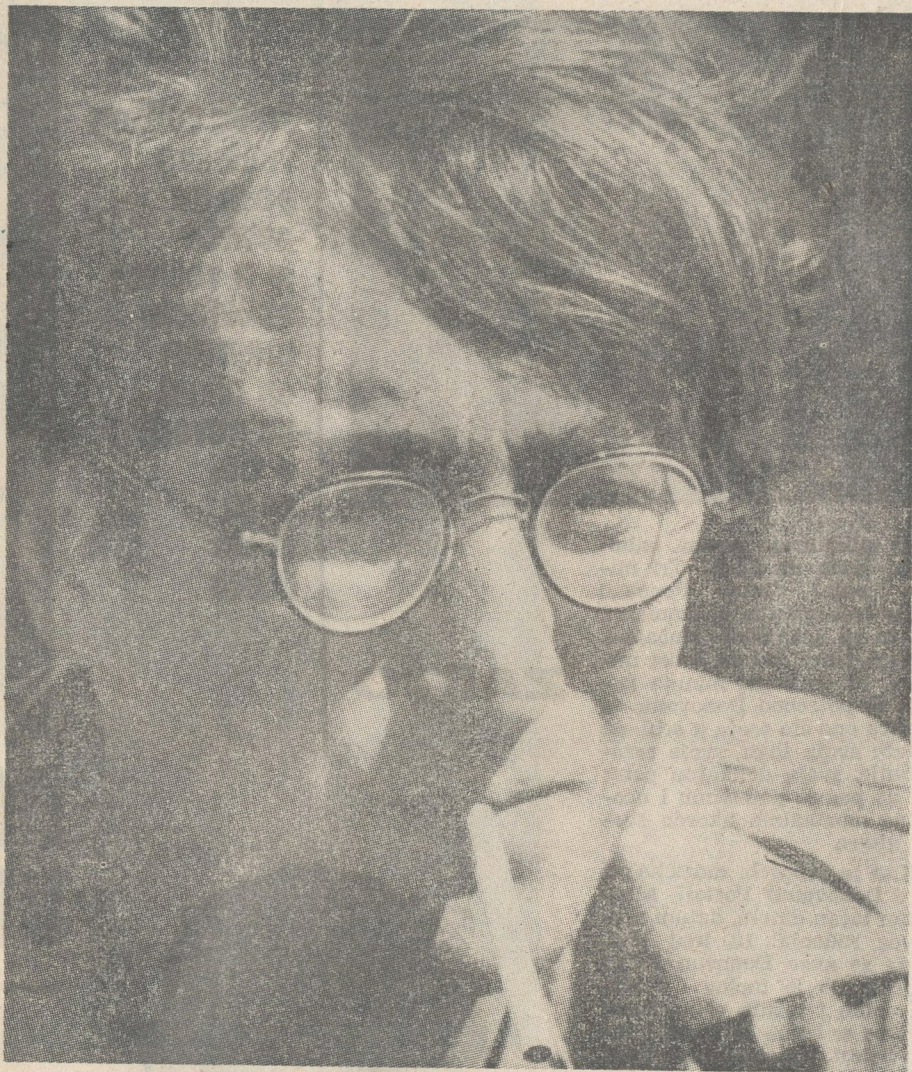
O čemu peva pesnik Donovan? O svemu onom što voli: o prijateljstvu, o nadi, o svom

DONOVAN UVEK POBEĐUJE

zavičaju, o zelenim dolinama Škotske. Ne peva o nasilju, ne peva o ratu, ne peva o rasizmu, mada nasilje, rat i rasizam mrzi iznad svega. Pevao je samo jednu protestnu pesmu, „Universal soldier“, koju nije on komponovao. Više je voleo da se bori lirizmom svojih pesama. Zato ga i zovu „pesnik Donovan“: njegov glas je smiren, jasan, njegove reči inspirišu divne vizije i vedrine. Tako on vodi svoje ratove, pokazujući svetu da izvan nasilja i krvoprolića postoje lepota i mir. Donovan je dobio svoj rat: njegova poezija i njegova gitara su oružje kojim uvek pobeđuje.

Ekskluzivni intervju sa

Prepoznajete li ovo lice?

Verovatno ste pomislili: **Pi-**ter Selers pre venčanja. Ili, možda, imitator Caplina? Ili momak na odsluženju vojnog roka?

Sve pretpostavke su pogrešne: to je on, **DŽON LENON**, on, čiji su dani među Bitlsima, možda, odbrojani.

To zna i on sam!

Sreo sam ga u malom gradu na španskoj obali gde snima film „HOW I WON THE WAR“ (Kako sam dobio rat) u režiji Ričarda Lestera („Help“, „A Hard Day's Night“).

— Pogledajte — kaže **Lenon** — kroz nekoliko dana napuniću dvadeset šest godina. Poslednjih šest godina živeo sam kao Bitls. Bio je to prijatan život, pun dobrih šala, ali on ne može večno da traje. Sada pokušavam da radim nešto drugo. Pre nekoliko godina pokušao sam da slikam, pišem i vajam. Sad je na redu gluma. To je smešno. To je teško. To je drukčije. Kad budem video sebe na platnu, moći ću da

kažem nešto pobliže o svojoj budućnosti. Tada ću znati da li je ovo za mene ono „pravo“!

☆ Je li vas umor naterao na takav korak? Je li zamorno biti Bitls?

— Oh, ne, nikako. To je nešto drugo. To je kao završiti školu na vreme. To je problem za sve nas. Džordž je nedavno bio u Indiji, šetao je i kupovao, i učio da svira u sitar (indijski muzički instrument).

Pol je kupio novu kuću u severnom Londonu. Kuća je sagrađena 1830. i Pol ne skriva svoje zadovoljstvo što je ta kuća jedna od najlepših u Engleskoj. Sad se svim srcem bacio na dekorisanje unutrašnjih prostorija i ne misli na drugo. Ringo me je nedavno posetio ovde, u Španiji, da bi se uverio da zaista snimam pravi, ozbiljni film.

Svako od nas našao se pred istom dilemom, ne problemom, već dilemom: šta raditi ubuduće? Često se skupljamo i razgovaramo o toj budućnosti i

**POGLEDAJTE
NJEVOVO
LICE**

**OBRATI
PAŽNJU
NA NJEGOVE
OČI**

**JESTE LI
PRIMETILI
NJEVOVU
KOSU?**

**ZDENKO HIRŠLER,
NOVINAR LISTA
„NEW MUSICAL
EXPRESS”,
SPECIJALNO ZA
„DŽUBOKS”**

PREKO TRIDESETE NIKO NE MOŽE BITI

»BITLS«

nikad je ne vidimo kao budućnost Bitlsa!

☆ Zašto ste odsekli kosu?

— To je bilo od velike važnosti za moju ulogu u filmu. Kosa nema nikakve veze sa budućnošću. U filmu tumačim ulogu engleskog vojnika po imenu Gripvid a u ono vreme akcija vojnici su nosili kratku kosu. Ošišao sam se u Nemačkoj...

☆ Pa to je strašno, obožavaoci su svakako očajavali?

— Ni govora! U početku sam se osećao veoma čudno, ali odmah sam video i dobre strane ovog koraka. Mogao sam mirno da šetam ulicama i da niko u meni ne prepozna Bitlsa. Ni štampa, ni obožavaoci. To je kao iznenadno pronalaženje slobode. Kad je Pol pošao na vikend u Pariz niko mu nije dao mira. Videli su ga s onom njegovom kosom i išli za njim, pratili ga, tražeći autogram. Mene niko nije prepoznao. Naravno, izuzimajući situaciju kad sam bio s ostalima. Ljudi su tada po logici za-

bude u 7.30. Već nedeljama Lennon radi po ceo dan mada o sebi često kaže da je „svakako jedna od najlenjih osoba u Engleskoj”. Njegova lenjost isključuje aktivnosti kao što su razgovor, čitanje, slušanje ili posmatranje. On uvek uživa u tome, to su njegove psihičke aktivnosti kojima se bavio poslednjih nekoliko meseci pre početka snimanja.

Lennon na snimanju nema nikakvih privilegija. On je samo jedan od glumaca između desetina ostalih. On, naravno, ima svoju stolicu i tu sedi za

či put do Bitlsa? Na ovom mestu izgleda da ste od njih dalje no ikad...?

— U to nema nikakve sumnje. U bliskoj budućnosti neće se dogoditi ništa dramatično po nas. Mi smo veliki prijatelji i u januaru počinjemo snimanje svog novog zajedničkog filma. Ringo je do nedavno boravio ovde sa mnom, a ubrzo ćemo se naći sa Polom i Džordžom. Ja i dalje pravim zajedničke planove uprkos činjenici da smo svakog dana sve stariji i da niko ne može da bude Bitls kad napuni tridesetu godinu...

Vidite, prihvatio sam ulogu u ovom filmu zato što u to vreme, kao grupa, nismo imali nikakvih obaveza... Stoga nemojte da se brinete o našoj slozi, prijatelji!

Bitlsom Džonom Lenonom u Španiji

ključivali (svet je danas tako inteligentan) da sam to ja!

☆ A naočari?

— Tada nisam nosio naočare, samo kontaktna stakla. Kontaktna stakla su praktičnija. Mrzim naočare jer ih stalno gubim. To je problem za sve nas u ekipi: do sada sam izgubio više od tuceta naočara. Pomeni su ih ukupno dvadeset pa se nadam da ću imati bar jedne do kraja snimanja.

☆ Kad će snimanje biti završeno?

— Snimanje ukupno traje deset nedelja. Četiri nedelje smo snimali u Nemačkoj, ostalo ovde. Lepo je ovde, toplo, tiho...

Sa Džonom Lenonom u Španiji borave i njegova supruga Sintija i trogodišnji sin Džulien. Porodica živi mirnim životom i niko je ne uznemirava izuzimajući Ričarda Lestera.

Lenonov radni dan počinje u sedam ujutru. Kao i ostali glumci, na snimanju mora da

vreme dugih čekanja igrajući kriket s ostalim momcima iz ekipe. Kriket je deo njegove uloge i neobično ga zabavlja.

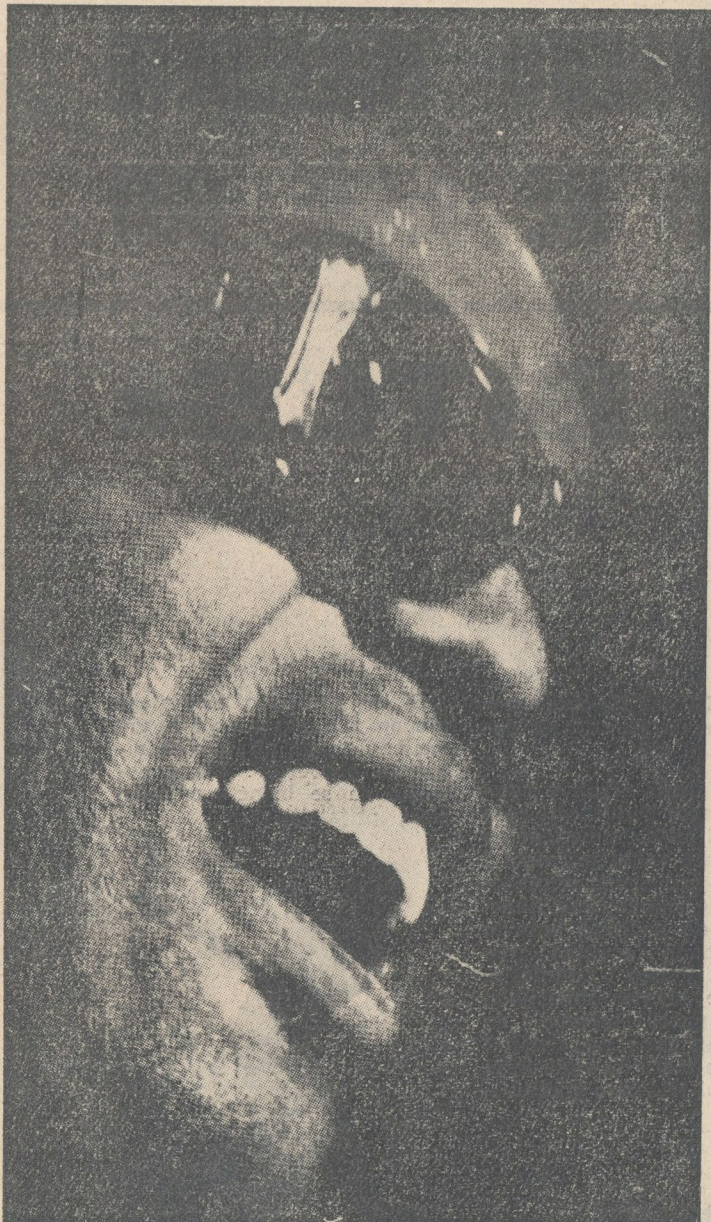
Jedan španski novinar mu je postavio neobično pitanje: da nekim slučajem nije ljudsko biće, koja bi životinja voleo da bude?

— Mačak — rekao je s osmehom — lepi, veliki, uhranjeni, lenji mačak!

Lenon mora da bude na snimanju i onda kad se ne snimaju njegove scene jer Lester neprekidno menja ideje i želi da mu u svakom trenutku saopšti te promene. U odeći vojnika Gripvida Lennon je daleko od dugokosog, bezbriznog i svima tako dobro poznatog Bitlsa. U svojim velikim vojničkim čizmama, širokim pantalonama, naočarima, on deluje kao sićušna, patetična figura neprekidno izložena šibanju vetra u pustari gde se snima film. Postavljam mu pitanje:

☆ Hoćete li ikada ponovo na

FANATIK,
PESNIK
KLAVIRA
I ROB
SVOJE
SUDBINE

REJ ČARLS

Negde na početku ovog puta gori istina koja se upisala u sve boli sveta. Kao simbol. Kao plamen utkan u verovanje tihe snage što zove tajnu tela.

Umorna i beskrajna je ova tuga. Do boli velika i surova igra u krugu vlastite obmane.

Krug crn. Oduzet od života. Samo ruka ispružena u jednu veliku mračnu prošlost.

Ta ruka, to verovanje, i vrisak iznuđen od smrti — to je ime najveće pesme u istoriji nota i muzike uopšte.

REJ ČARLS!

Genije, čovek koji je prvi kriknuo u reč i snagom svoje patnje potresao vlastitu dušu.

Rej Čarls je rođen 1931. u Džordžiji. Porodica krajnje siromašna. Živela je bedno i nemirno. Jedino, što je u kući malo log Reja bilo pošteđeno od surove istine zla, bila je dobro-

ta i ljubav. Ljubav u boga, u sebe i svoje, u ljude i život.

Poput sve dece sveta, i mali bucmasti dečacić po imenu Rej imao je svoju igru. Voleo je da skita usamljen rekom i do iznemoglosti trči obalom promatrajući setno šum njenih tajni.

U šestoj godini, iznenada, dečak je naglo počeo gubiti vid. Spasa više nije bilo. Večiti mrak spustio se na prozor malog tek probuđenog života.

Prolaze dani. Od teških poslova i raznih depresija, umire glava porodice, otac malog Reja.

Majka nastavlja da se brine o kući i slepom sinu kojem poklanja svu svoju nežnu majčinu negu, ne bi li ublažila muke njemu — a i sebi samoj.

Dečak raste. I tuga raste. Poput neke goleme praznine traje uzdignuto verovanje da to ipak nije kraj. Treba izdržati! Brajev sistem omogućuje

mu da uči da čita. Samo snaga nadljudske vere omogućuje da se ubedi kako treba upravo odatle početi, iz te otrovne tame iz koje jedino istina može da ga povede na put svetlosti.

U petnaestoj godini zadesila ga je još jedna nevolja, veća i jača od sopstvene slepe sudbine. Umire mu majka. Jedino biće za koje se privezao s toliko ljubavi i jedina nada u koju je istinski verovao.

Bio je to njegov poslednji životni potres. Rej Čarls je izdržao. Od tog trenutka počinje priča rođena za pera onih koji su preživeli zastavu najcrnjeg pesimizma od kako se pominju tuga i čovek.

U jednoj kratkoj ispovesti Čarls je na ovaj način otvorio svoje srce.

— Bilo mi je dvadeset godina kad sam ostao sasvim sam. Nikog nisam poznavao jer su me svi izbegavali kao kugu mržnje i prezira. Mislio sam da ću večno ostati sam u toj proklesitoj crnoj nemoći. Morao sam nešto da radim. Tako sam, u bunilu tog straha, počeo polako da otvaram gladna usta iz kojih je poput neke ranjene životinje dolazio umorni vrisak i umirao opet u meni.

Prvi dodiri s teorijom muzike za Reja Čarlsa počinju u San Augustinu, u Floridi.

Bili su to samo formalni uslovi s obzirom da Rej malo upotrebljava note.

Njegova pesma rađa se po instinktu i formuli trenutne improvizacije. Jedino što je u toj muzici zabeležio na partituri to je deonica kada ceo orkestar sudeluje u igri ili intermeco hora koji podiže kulisni efekat melodije.

Tiha pratnja klavira i glas koji se razliva poput bola uklapaju se zatim spontano kao da su izašli iz čvrstog tkiva simfonije.

Slede dani u kojima Rej Čarls počinje da prodaje ritam koji se nagomilao u ruci kroz splet ranjenih godina. Javni lokali puni mirisa noćne lepote, vatromet ruku, želja za ludom pesmom i tugom slepog klaviriste. Ljudi su u početku plaćali konzervama.

Rej Čarls se seća:

— Umirao sam od gladi. Kad bih pod prstima osetio hladni metal konzerve, zadržao bih. Neodoljivo sam nasrtao na to okruglo gvožđe ali nikada nisam uspeo da ga otvorim. Posekao bih se do krvi a nakon toga i dalje gladovao. Niko ne zna kako je konzerva odvratno čudovište za slepel

Godine 1955. ime Reja Čarlsa prelazi granice Amerike i postaje poznato u svetu. Njegova melodija „I got a woman” (Pridobio sam ženu) značila je preokret u njegovom životu. Tada snima i svoju najpoznatiju ploču „What'd I say” (Šta rekoh) i to je bilo dovoljno.

Rej Čarls počinje polako da osvaja stepenice koje vode ka nebu džez. Svi se otimaju za Reja. Pohvale, angažmani, slava... Iznenada u društvu ljudi koji u džezu znače pojam: DJUK ELINGTON, OSKAR PETERSON, ART TATUM, BAD POVEL, MILT DŽEKSON i ostali.

Elington kaže za Reja:

— Nikad nisam znao da ću u životu sresti takvog genija. Uveren sam da iznad tog vriska postoji još samo bog! Iza njegovog bola ostaje nemoćna praznina i svesno osećanje večitog plamena.

U daljem Čarlovom stvaranju slede melodije: „Teško vreme”, „Pomeram se napred”, „Mislim na Džordžiju”, „Verujem u svoju dušu”, „Pravo vreme”, „Lud za tobom”, „Ponovo zajedno” i još stotinu naziva koji će se u analima i bluzi večno pominjati.

Danas je Rej Čarls jedan od petorice najbogatijih crnaca Amerike. Njegovo ime gotovo svi teoretičari džez stavljaaju na prvo mesto među pevačima sveta.

Međutim, Rej Čarls sve češće govori o sopstvenoj samoći. Uvek i nepovratno sam. uprkos milionima dolara koji tokom godine zaplove na njegov poslovni račun.

Ni droga više ne pomaže. Njegovi najbliži ga satima posmatraju kako utučen sedi s rukama u krilu, zagledan praznim pogledom u neku zamišljenu tačku tišine. Jedna od njegovih novijih ploča nosi naziv „Vreme plakanja”. Izvesne paralele kao da se nameću same: hoće li Rej Čarls nadživeti ovo vreme suza ili će snaga prohujalih uspomena staviti konačni oreol na umornu pesmu?

Jedno je ipak sigurno. Ova reč će trajati velika poput istine i nikad neće umreti.

Za buduću put neponovljive priče o istoriji bola. Za buduću Crne tuge koje nose u sebi pečat uvređenog plamena i većnu molitvu nad zastavom proklete Nacije.

Toni NARDIĆ

D

Dodd Ken

★ Pravo ime Kenneth Arthur Dodd. Rođen 1929. godine u Liverpulu. Trenutno veoma popularni britanski pevač i komičar. Peva uvek sladunjave kompozicije uz pratnju velikog gudačkog orkestra. Najveći uspeh mu je melodija „Tears” (Suze), koja je preko pola godine bila među 30 najpopularnijih u Britaniji.

Poslednji hit: „It's love” (To je ljubav), u stvari aranžman „In un fiore”.

Kontakt adresa: Suite 34, 140 Park Lane, London W. 1. (England)

Dav's Sammy Jr.

★ Semi Dejvis je rođen 1926. u Njujorku. Vaspitavan u muzičkoj porodici. Semi je danas jedan od najpoznatijih pevača sveta, ma da ne spada u kategoriju hit-interpretatora. Ima jednu zlatnu ploču, za kompoziciju „What kind of fool am I” (Kakav sam ja ludak?). Desetak njegovih ploča se nalazilo na raznim TOP listama u svetu. Između ostalih: „Hey there” (Hej tamo), „Love me or leave me” (Voli me ili me ostavi), „Ee-o-eleven” (iz filma — „11 veterana”).

Semi Dejvis svira na klaviru, trubi, basu, bubnjevima i trombonu. Kontakt adresa: Pye Records, ATV House, Gt. Cumberland Place, London W. 1.

E

Everly Brothers

★ Don Everli rođen 1937. godine. Svira na gitari i peva.

Fil Everli rođen 1939. godine. U grupi ima istu funkciju kao i brat.

KO je KO

Prvi važniji nastup su imali 1957. u jednoj TV emisiji. Ubrzo postaju popularni i to traje do 1963, kada im slava opada. Godine 1965. ponovo snimaju hitove, ali ne sa predašnjim uspehom.

Zlatne ploče: „Bye, bye love” (Zbogom ljubavi), „Wake up little Suzie” (Ustan mala Suzie), „Bird dog” (Ptičar), „All have to do is dream” (Preostaje mi jedino da sanjam), „Cathy's clown” (Ketin pajac) i „Price of love” (Cena ljubavi). Ostali uspesi: „Take a massage to Mary” (Ponesi poruku za Meri), „Ebony eyes” (Oči boje abonosa), „So sad” (Tako tužan), „Lucille”.

Poslednji hit: „THE POWER OF LOVE” (Snaga ljubavi) Kontakt adresa: Sheena Mackay, 1 Avenue Road, Teddington, Middlesex, England.

Easybeats

★ Internacionalna grupa, jer su u njoj dva Holandana, Harry Vanda (solo gitara) i Dick Diamonde (bas gitara) i tri Britanaca: George Young (ritam gitara) i Little Stevie (vokalni solista).

Grupa je prve uspehe postigla u Australiji, a prošlog meseca je prodrla u Britaniju kompozicijom „Friday on my mind” (Mislim na petak).

F

Faith Adam

★ Pravo ime: Terence Nelhams. Rođen 1940. godine u Londonu. Ulazi u grupu 10 najpopularnijih solo interpretatora u Britaniji. Počeo da peva 1958. sa sopstvenom skiffle-grupom.

Najveći uspeh: „Message to Martha” (Poruka za Martu). Kontakt adresa: Starcast Ltd. 54-62 Regent Street, London W. 1.

Equipe 84

★ Jedan od vodećih vokalno-instrumentalnih sastava Italije. Tri gitare (MAURIZIO, VICTOR I FRANCO) i bubnjevci (ALFIO) stvorili su „sound” koji je osvojio mnoge. Najveći uspesi: „HO IN MENTE TE” i „BANG BANG”.

Faithfull Marianne

★ Rođena 1946. godine u Londonu. Počela da peva 1963, a godinu dana kasnije se pojavljuje u emisiji „Ready, steady, go!”. Jedna od najpoznatijih britanskih pop pevačica koja se mnogo bavi i folk muzikom. U toku ove godine popularnost joj opada, jer je prekinula snimanja. Uspesi: „Come and stay with me” (Dodi i ostani sa mnom), „As tears go by” (Kako suze teku), „Little bird” (Ptičica), „Yesterday” (Juče).

Kontakt adresa: 41 Pall Mall, London, SW. 1.

Fame Georgie

★ Pravo ime: Clive Powel. Rođen 1943. u Londonu. Otkriven na lokalnom takmičenju za pevačke talente. Prve uspehe postiže u početku 1965. sa pratećim ansamblom Blue Flames, od koga se nedavno rastao. Do tada su bili poznati kao grupa koja muzicira komercijalno.

Najveći i poslednji uspeh: „Getaway”.

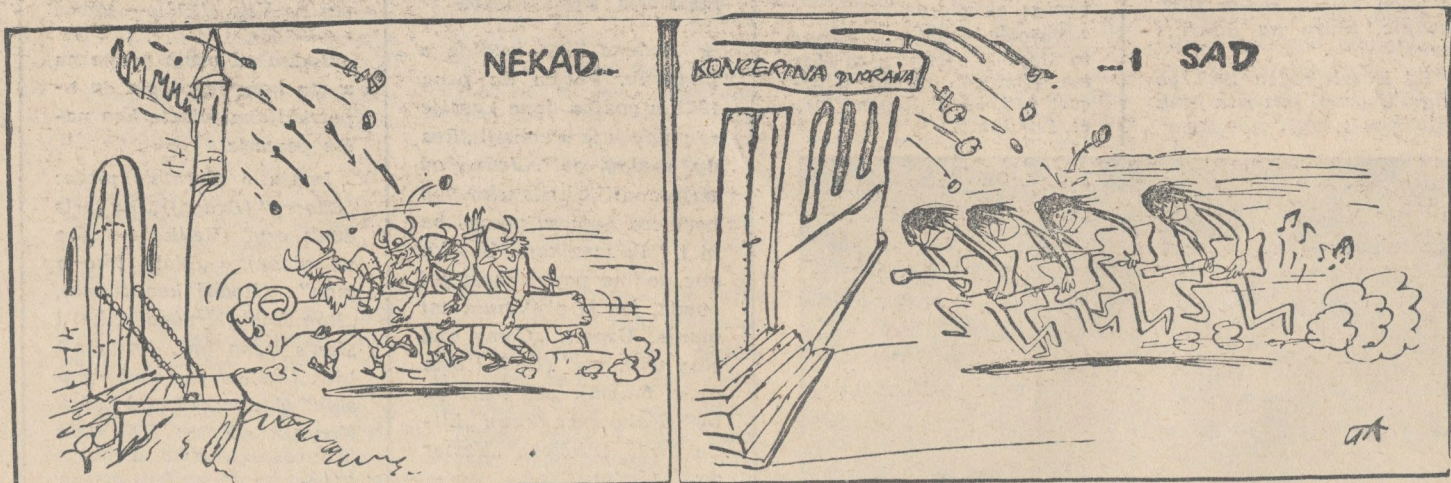
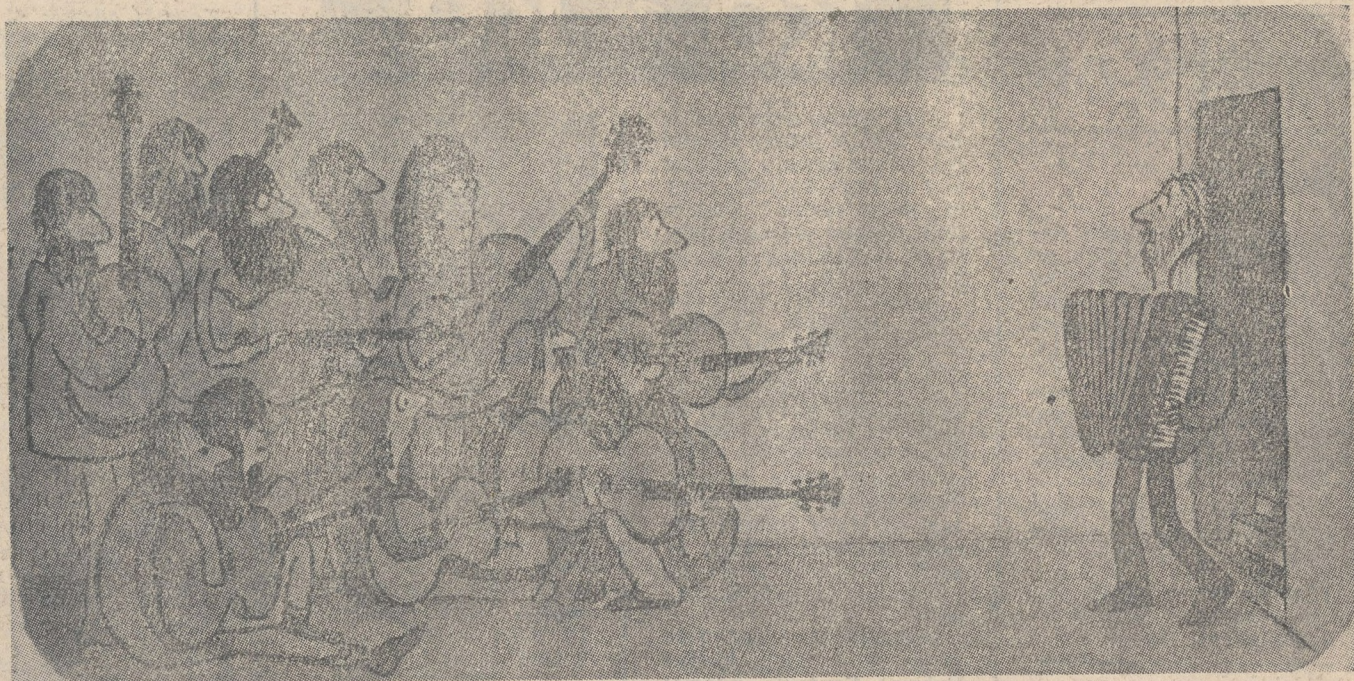
Kontakt adresa: 47 Gerrard Street, London, W. 1.

Four Seasons

★ Grupa oformljena 1960. u Nju Džersiju, SAD. Članovi su: Bob Gaudio (1942) — pevač; Nick Massi (1935) — pevač; Frankie Valli (1937) — solo pevač; Tommy DeVito (1936) — pevač i gitarist.

Jedna od prvih grupa na svetu koja je počela da upotrebljava falsete kao način pevanja.

Imaju 5 zlatnih ploča: „Sherry” (Draga), „Big girls don't cry” (Velike devojke ne plaču), „Walk like a man” (Hodaj kao čovek), „Rag doll” (Krpina lutka) i „Let's hang on”. Poslednji hit: „I've got you under my skin” (Imam te ispod kože). Kontakt adresa: 255 West 55th Street, New York, USA.

Haw You Seen Your Mother, Baby Standing in the Shadow?

Hav you seen your mother,
 baby, standing in the shadow?
 Have you had another baby
 standing in the shadow?
 I'm glad I opened your eyes
 The have nots would have tried
 to freeze you in ice
 Have you seen your mother,
 baby, standing in the shadow?
 Have you had another baby
 standing in the shadow?
 I was just passing the time
 I'm all alone
 Won't you give all your
 sympathy to mine
 Tell me a story about how you
 adore me
 How we live in the shadow
 How we see through the shadow
 How we glimpse through the
 shadow
 How we tear at the shadow
 How we hate in the shadow
 And love in your life
 Have you seen your lover, baby,
 standing in the shadow?
 Have you had another baby
 standing in the shadow?
 Where have you been all your
 life?
 Talking about all the people
 Who would try anything twice
 Have you seen your mother,
 baby, standing in the shadow?
 Have you had another baby
 standing in the shadow?
 You take your choice at this time
 The brave old world or the slide
 To the depths of decline.

I Can't Control Myself

(NE MOGU DA SE OBUZDAM)

Oh no
 Ba ba ba ba ba ba ba ba
 Ba ba ba ba ba ba ba ba.
 I can't stand still
 'Cos you've got me goin'
 Your slacks are low
 And your hips are showin'
 I take you girl
 As you're standing there
 Your low cut slacks
 And your long black hair
 Don't want you goin' round
 With no' one else
 'Cos when I'm with you
 I can't control myself.
 Defence is down
 An you've got me shakin'
 You've got me so
 That my nerves are breakin'
 If you knew me
 Like I know you girl
 Your knees would bend

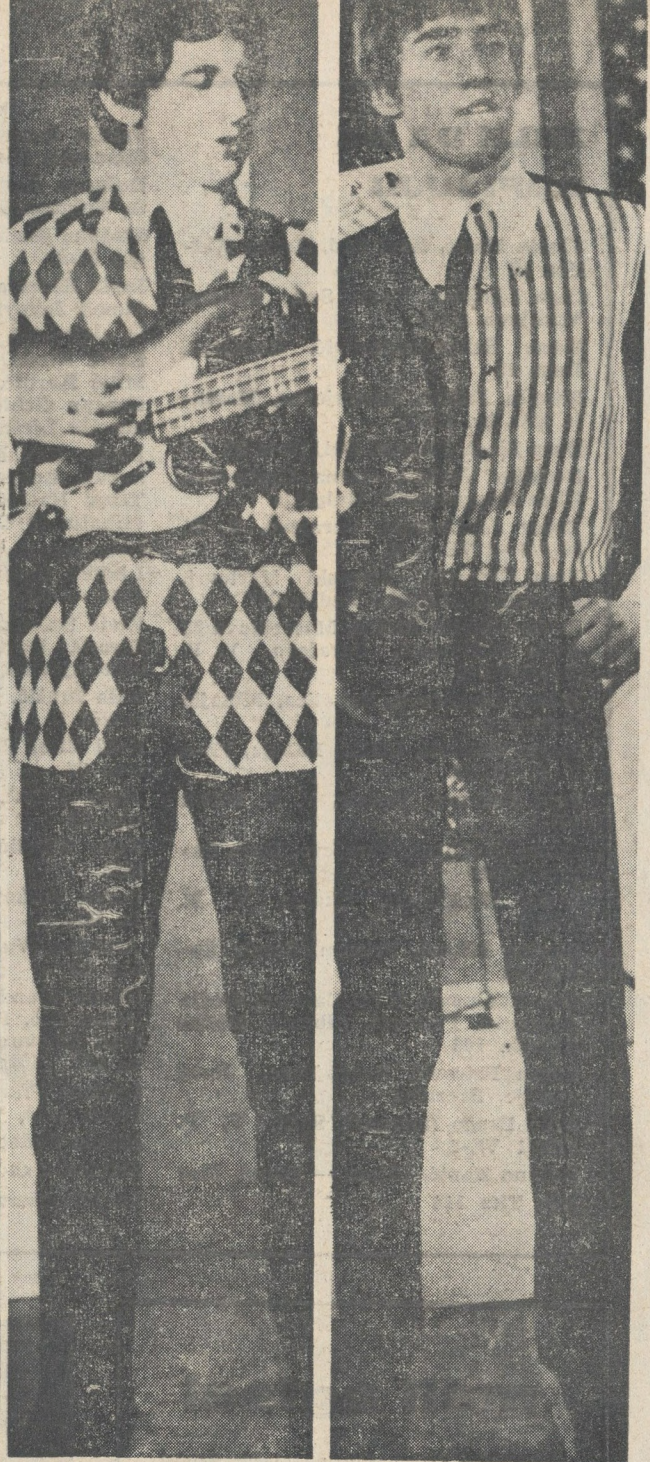
And your hair would curl
 You make me move yeh
 Like no'one else.
 And when I'm with you
 I can't control myself.
 I've got this feeling
 That's inside of me
 It makes me think
 Of how things used to be
 It makes me feel alright
 When I'm with you
 At night and we love
 And me love.
 You feel me so
 With this big temptation
 This kind of feeling
 Could move a nation
 And I'm O. K.
 When I'm here with you
 I do the things
 That you want me to
 But do these things
 A-for no'one else
 But when I'm with you
 I can't control myself.

I'm A Boy

(DEČAK SAM)

One girl was called Jean Marie
 Another little girl was called
 Felicity
 Another little girl was Sally Joy
 The other was me and I'm a boy
 My name is Bill and I'm a head
 case
 They practise making up on my
 face
 Yeah I feel lucky if I get
 trousers to wear
 Spend evenings taking hairpins
 from my hair
 I'm a boy, I'm a boy
 But my ma won't admit it
 I'm a boy, I'm a boy
 But if I say I am get it

Put your frock on Jean Marie
 Plait your hair Felicity
 Paint your nails little Sally Joy
 Put this wig on little boy

John Entwistle ("Who") ■ Roger Daltrey („Who")

ČITAOCIMA »DŽUBOKSA«, LJUBITELJIMA LEPE KNJIŽEVNOSTI:

● 181. broj „Zelenog dodatka", koji je pušten u prodaju 26. decembra, donosi jedan od najboljih romana Džona Krizija „Princ i maneken" i kraći roman Jana Fleminga „Džems Bond i devojka pod žutim suncobranom".

■ 182. broj „Zelenog dodatka", koji izlazi iz štampe 9. januara, prezentira vam jedan od najvećih romana Lesli Čarterisa.

»SVETAC U NJUJORKU«

● Pored romana, „Zeleni dodatak" donosi u svakom broju po jedan istorijski feljton, bogat izbor novela, priča i humora u slici i reči.

ŽELE DA SE DOPISUJU

Vlasta Marić, Novi Sad, Borisa Kidriča 18

Olga Ljuština, Novi Sad, Dušana Vasiljeva 2/III

Esma Šehbajrektarević, Sarajevo, Deko 15

Mimica Jeličić, Kragujevac, Maršala Tita br. 188/II

Dara Zinel, Prizren, Sulj Duta 22

Nedelko Vasilev, Gorna Orahovica, Ulica Dragoman 5, Bulgaria

Todor Jokimovski, Sarajevo, V. P. 9010/3—2 VE — 6

Vera Ćirković, Sremski Karlovci, Gimnazija „Branko Radičević“

Ratko Nikolić, Ridica, Masarikova 22
Avdo Bislimović, Sarajevo, V. P. 9010/3-VE-6

Milica Dimitrova, Subotica, Mihajla Pupina 6

Mario Višković, Užička Požega, VE-e V. P. 1677/2

Bela Božansy, Vranje, V. P. 8440/8 VE-1

Ilvana Haljevac, Sarajevo, Đure Salaja 36/III

Rasin Smajilović, Skopje, V. P. 5266/3

Morina Hiljmi, Prizren, Sezair Suroja 34

Ilija Radinović, KVO Zaječar, Srbija
Jadranka Petrović, Šibenik, Borisa Kidriča 103

Zoran Petrović, Kragujevac, Novo naselje, Breznica

Bilić Drago (mornar), Split, V. P. 9756/1 VE-2

Božana Ranić, Uljma — Banat, Maršala Tita 114

Franjo Svetec — Lucko, Zagreb, Šimunska 25-a

Dužanka Radić, Šibenik, Dom „Ruža Vukmanić“

Sladana Rusinkov, Šibenik, Medicinska škola

Janko Kresoja, Strumica, V. P. 2724/33
Momir Jovović, Foča, Učiteljska škola „Ivo-Lola Ribar“

Krste Nimić, Šibenik, Kornatska 10
Milić Kordić, Ruma, Vrdnička 33
Dragan Grbić, Bijelo Polje, Novo naselje Lješnica

Dorđe Kovačević, Ruski Krstur — Bačka, Beogradska 55

Tibor Nad Olajoš, Subotica, Servo Mihajla 43 C/13

Dobrivoje Rajković, Novi Sad, KVO/2
Ljubiša Bordijašević, Priština, V. P. 9650 — 92

Živić Sašenka, Priština, SMS II,
Miroslav Dostanić, Kragujevac, Đure Dimitrijevića 11

Toša Dražić, Novi Sad, Stevana Petrovića 15

Neki Žlita, Prizren, Bratstvo Jedinstvo 66

Josip Takač, Subotica, M.V. Tošnice 28

Nena Nikolić, Nova Kapela, Slavonija

Zoran Vesković, Kraljevo, Gimnazija, III₁

Andelka Vuković, Valjevo, Radnička 66

Nikola Mandić, Petrinja, V. P. 5331
Dejan Ilić, Petrinja, V. P. 5331

Ivan Marković, Senta, Štrosmajero-va 67

Ljiljana Francić, Zagreb, Borongaj 7

Finka Ivić, Valpovo, A. Begovića 4

Nikola Sudec, Strumica, V. P. 6381/8

Slavica Kandrač, Vrbas-Bačka, Ivana Milutinovića 75

MUZIČKI TELEGRAMI

TONY MEEHAN (bivši Shadow) producent je nove ploče koju na engleskom interpretira Richard Anthony... THE RIGHTEOUS BROTHERS su snimili stari uspeh Vere Lynn „White cliffs of Dover“... Nova ploča DIONNE WARWICK je nekadašnji uspeh pevačice Dusty Springfield „I just don't know what to do with myself“... U proleće idućeg godine SONNY AND CHER će pevati deset dana u pariskoj „Olimpiji“... Od januara 1964. grupa „BEATLES“ dobila je 21 zlatnu ploču... DONOVAN je dobio zlatnu ploču za melodiju „Sunshine Superman“... SANDIE SHAW će reprezentovati Veliku Britaniju na sledećem takmičenju Evrovizije koje će se održati u Beču... PAUL ANKA je stigao u Englesku da bi snimio nekoliko ploča. Rezultati se očekuju sa radozna- lošću... GRUPA „MANFRED MANN“ će svirati na brodu „Chussan“ koji će praviti kružna putovanja po Mediteranu... FRANKIE VALLI (iz grupe „Four Seasons“) snimio je solističku ploču „You're ready now“... Kompozicija GILBERTA BECAUD-a „Et maintenant“ snimljena je do danas u pedeset različitih verzija... Na novoj ploči HERVÉ VILARD-a nalazi se melodija za koju je muziku i reči napisao Johnny Hallyday. Naziv: „Pour toi je prie“... JOHN SEBASTIAN (iz grupe „Lovin' Spoonful“) svira u harmoniku na prvoj LP ploči Tima Hardina koji je komponovao hit Bobija Darina „If I Were A Carpenter“... EDDIE THORNTON (iz grupe „Blue-flames“) svirao je u trubu na pločama Bitlsa, Kinksa i Stounsa...

mali oglasi

KUPUJEM dobro očuvanu ploču „Etivis' Christmas album“ i „Peace in the valley“. Ponude na adresu: Branimir Deur, Zagreb, Novotnijska 5.

MENJAM ploču Bitlsa „Yellow submarine“, za ploču Rolling Stounsa „19. nervous breakdown“ ili „As tears go by“. Jovanka Pokrajac, Split, Zrtava fašizma 13.

PRODAJEM HI-FI pojačalo snage 16 W povoljno. Ponude na adresu: Strale Prvulović, Niš, Dimitrija Dimitrijevića 4-a.

KUPUJEM ploču Džima Riksa „Udaljeni bubnjevi“. Esma Šehbajrektarević, Sarajevo, Džeka 15.

HITNO prodajem crnu jazz-gitaru (20.000) te jedan bas pick-up i jedan roger pick-up, svaki po 5.000 dinara. Darko Lončarić, Zagreb, I Barutanski brijeg 10.

TAČNO U PONOĆ...
BICETE: ZANOSNI, ELEGANTNI, ŠARMANTNI!
TAČNO U PONOĆ...
VAŠ DOM ĆE BLISTATI A PRIJATELJI ĆE VAM SE DIVITI
TAČNO U PONOĆ...
NIJE POTREBNO DA NABRAJAMO,
JER ĆETE SVE SAVETE O NOVOGODIŠNJOJ NOĆI
NAĆI U NAJNOVIJEM BROJU

»PRAKTIČNE ŽENE«

A OSIM TOGA:
■ feljton o prvoj ljubavi,
■ intervju sa Itom Rinom,
■ Savete o domaćinstvu, pletenju i kukičanju

Ne zaboravite ni ovog puta vaš list „Praktična žena“.

»PRAKTIČNA ŽENA«

DASTY SPRINGFIELD

džuboks

ARSEN DEDIĆ

TEREZA KESOVIIJA

DONOVAN

KAMELEONI ▶

FRANSOAZ ARDI ▼

džuboks
magazin

ANSAMBL
»ROLLING
STONES«

